

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε... »

Φιλὴν Ὁρθοδοξία... »

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1998 ΕΤΟΣ 48ο ΔΡ. ΦΥΛΛΟΥ 892 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 10682) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΤΤΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

Επίκαιρα θέματα

Καινούργιο Ξεκίνημα

Τοῦ Σεβ. Ἀρχαῖας κ. ΚΑΜΙΝΙΚΟΥ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, εἶναι ἓνα παλαιόμαχο καὶ ἱστορικό περιοδικό τῆς Εκκλησίας μας. Ἐκδίδεται ἤδη ἀπὸ τὸ 1948, τὴν ἐποχὴ ἀκόμη πού ζοῦσε ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπός μας, ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης.

Ὅποιος ἀναδιψᾷ τὰ πρῶτα φύλλα τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» πού τότε ἐξεδίδετο σέ ὀκτώ σελίδες καὶ κάθε δεκαπέντε μέρες, αἰσθάνεται ρίγη συγκινήσεως νά διαπερνοῦν τὴν ὑπαρξή του. Βλέπει ἀνάγλυφῃ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας. Καμαρώνει τὴν συνετὴ οἰκοστροφία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπ'τὸν τότε προκαθημένόν της, τὸν ὁμολογητὴ Πρωθιεράρχη ἀείμνηστο πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομο. Ἐνθουσιᾷ μέ τοὺς μεσοὺς μεγαλείου ἀγῶνες κλήρου, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ δοξάζει τὸν Θεόν, γιὰ τοὺς πατέρες πού μᾶς κληροδότησαν τὴν μόνη ἀληθινὴ πίστη, τὴν Ὁρθοδοξία μας.

Ο ΠΩΣ ΚΑΘΕ ΘΕΑΡΕΣΤΟ πράγμα, ἔτσι καὶ τὴν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐπιβουλευθήκε ὁ διάβολος, πού φθονεῖ καὶ ἐπιβουλεύεται κάθε ἔργο ἀγαθό.

Σ'ὅλη της αὐτὴ τὴν ἱστορικὴ πορεία ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρ-

θοδοξίας», ἔδωσε ἀναμφίβολα ἱστορικοὺς ἀγῶνες καὶ κέρδισε σπουδαῖες νίκες. Ὅμως, τὴν τελευταία δεκαετία ἐνεπλάκη, χωρὶς νά εὐθύνεται ἡ ἴδια σ'αυτό, στίς ἐνδοεκκλησιαστικὲς διενέξεις, πού ἐταλαιπώρησαν ἀπὸ τὸ 1985 τὴν Ἐκκλησία μας, μ'ἀποτέλεσμα νά εὐρεθῇ σ' ἀντίθετο στρατόπεδο καὶ ν'ἀποτελέσει τὴν αἰχμὴ τοῦ δόρατος κατ'αὐτῆς.

Ο ΤΑ ΠΑΝΤΑ οἰκονομῶν Κύριος μας δὲν ἐπέτρεψε ὅμως τὴν συνέχιση τῆς περαιτέρω αὐτῆς δυσάρεστης καταστάσεως. Ἐλάλησε ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν μέχρι τώρα ὑπευθύνων αὐτῆς καὶ οἱ ὅποιοι μέ θαυμαστὴν ἀγάπῃ στὴν Ἐκκλησία μας, τὸν θεματοφύλακα αὐτοῦ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως μας ἐνήργησαν θεοφιλῶς καὶ ἐπέτυχαν τὴν ἐπανάκαμψή τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» στὴν φυσικὴν της κοιτίδα, πού ἦτο καὶ εἶναι πάντοτε ἡ Ἐκκλησία τῶν Γηνισίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, πρέπει νά ἐκφράσουμε τίς εὐχαριστίες καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ προηγουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας» μας, καὶ ἰδιαίτερα στὸν Σεβασμώτατον Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιον.

Ελπίζουμε δέ, και προσευχόμεθα ταπεινά στον Κύριο, να μὴν ἐπιτρέψει ἄλλη περαιτέρω δοκιμασία. Ἀρκετοὶ οἱ «πειρασμοί» πού ὑπέστημεν μέχρι σήμερα. Τώρα, πού οἱ δυνάμεις τοῦ Ἀντιχρίστου συστηματοποίησαν τὴν πολεμική τους κατά τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, ἐπιβάλλεται ὅλοι οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, τὸ «μικρόν ποιμνιον» (Λουκ. 16' 32), ὡς ἄλλος Δαβὶδ πρὸ τοῦ Γολιάθ νὰ ὑψώσουμε τὸ ἀνάστημά μας καὶ μέ τὴν σφενδόνῃ τῆς ὁμολογίας τῆς Ὁρθῆς Πίστεώς μας νὰ δώσουμε τὴν μάχη. Καὶ νὰ εἴμαστε βέβαιοι, πὼς ἂν εἴμαστε συσπειρωμένοι καὶ ἐνωμένοι ἐν Χριστῷ ἡ νίκη θα εἶναι δική μας. Θά θριαμβεύσει ἡ Ὁρθοδοξία.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΑ ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εἰς τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν κατὰ Θεὸν αὐτὴν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων, δοξάζουμε «ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» τὸν Κύριον, δι' αὐτό κι' εὐχόμεθα ἐφεξῆς ὅλοι μαζί, ποιμένες καὶ ποιμνιο, κληρὸς καὶ λαός, χέρι μέ χέρι, ν' ἀρχίσουμε τὸ καινούργιο ξεκίνημα γιὰ τὴν προάσπιση καὶ ἐμπέδωση τῆς Ὁρθοδοξίας ὄχι μόνο μεταξύ τῶν πλανηθέντων, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὸ τί εἶναι πραγματικά ἡ Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν βιώνουμε ὁλοκληρωτικά.

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ

μέ τό Παλαιό Ἡμερολόγιο στό βουνό τοῦ Γαλασίου

Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἀγίου Σάββα στό Γαλάτσι εἶναι ἓνας μικρός, πτωχικός καὶ ἀπέριτος ναῖσκος τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν (Παλαιοημερολογιτῶν).

Βρίσκεται στό βουνό τοῦ Γαλασίου, ἀριστερά, ἀνεβαίνοντας τὴν κεντρική ὁδὸ τοῦ Γαλασίου, μετὰ τὰ τελευταῖα σπιτία.

Κτίστηκε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπὸ θαῦμα πού ἔκαμε ὁ Ἅγιος Σάββας στὸν ἀείμνηστο μπάρμπα-Μιχάλη Γκλίνο, ἓνα ἀπλό, πιστὸ Ὁρθόδοξο χριστιανό, Παλαιοημερολογίτη.

Δέν λησμόνησε τὸν εὐεργέτη του ὁ μπάρμπα-Μιχάλης. Στὸ ιδιόκτητο οἰκόπεδο του, στή ράχη τῆς πλαγιάς, σέ πανοραμική θέση ἔκανε τὸν ναὸ τοῦ Ἀγίου Σάββα, μέ κανονική ἄδεια τῆς Πολεοδομικῆς ἀρχῆς. Ὅπως εἶναι δέ φυσικό ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ὁ ναός λειτουργοῦσε μέ τό πατριό (παλαιό) ἡμερολόγιο.

Προσφάτως ὁ Δήμος Γαλασίου διεκδίκησε τὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Σάββα διὰ λογαριασμό του.

Ἀλλὰ μέ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 13-1998 ἀπόφαση τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ἀπερρίφθη τὸ αἶτημα τοῦτο τοῦ Δήμου Γαλασίου καὶ ἐπεβεβαιώθη ὡς ἰδιοκτήτης ὁ υἱός τοῦ μπάρμπα-Μιχάλη, ὁ Δημήτρης Γκλίνος.

Στὴ συνέχεια ὁμάδα ἀσχέτων νεοημερολογιτῶν, προσκεῖμενη στό Δήμαρχο, προφεύγει στὰ δικαστήρια καὶ διεκδικεῖ τὸ ναὸ τοῦ Ἀγίου Σάββα διὰ νὰ τον χρησιμοποιοῦσε μέ τό νέο ἡμερολόγιο.

Ἀλλὰ τὸ αἶτημα αὐτὸ τῆς ὡς ἄνω ὁμάδος ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμον καθ' ὁλοκληρίαν, ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 14690/1998 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω δικαστικῶν ἀποφάσεων χρειάστηκε ἡ ὑπ' ἀριθμ. 53151/1998 ἐντολὴ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Ἀστυν. Τμήμα Ἀ. Πατησίων διὰ τὴν προστασία τοῦ ἰδιοκτήτου, τοῦ ἱερέως καὶ τῶν πιστῶν μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο πού θὰ προσήρχοντο νὰ λειτουργηθοῦν στό ναό.

Μέ τὴν βοήθεια ἰσχυροτάτης Ἀστυνομικῆς δυνάμεως (3 λεωφορεῖα-κλούβες) καὶ τὴν παρουσίᾳ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ, ἐγινε ἐσπερινός ἥσυχια καὶ τὴν ἄλλη

ἡμέρα Κυριακή, 19 Ιουλίου, ἡ θεία Λειτουργία. Ἡ Ἐκκλησία ἦταν κατάμεστη καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὅλα ἐξελίχθησαν ὁμαλά, ἄνευ ἐπεισοδίων.

Ἔχουμε τὴν προσδοκία ὅτι δέν θὰ ἀποτολμηθεῖ στό μέλλον, μέ ὁποιαδήποτε μεθόδευση, νέα προσπάθεια ὑφαρπαγῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σάββα, καὶ μέ καθ' οἷονδήποτε τρόπο παρακώλυση τῶν Θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν ἀκολουθούντων τὸ πατριό ἑορτολόγιο (Παλαιοημερολογιτῶν) στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Σάββα Γαλασίου.

Ἄν συνέβαινε κάτι τέτοιο θὰ ἐσήμαινε ὅτι καταλύθηκε στή χώρα μας τὸ κράτος τοῦ Δικαίου.

Κατόπιν τούτων νομίζω πὼς ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ τὸν ἄνω Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Σάββα Γαλασίου ἄς προσπαθήσουμε νὰ λειτουργηθοῦμε μερικές φορές ἐκεῖ. Ἀξίζει τὸν κόπο. Ἐξάλλου ἡ θεὰ ἀπὸ ἐκεῖ εἶναι πανοραμική. Τυχαίᾳ ἡ περιοχὴ ὀνομάζεται, «Πανόραμα»; Φαίνεται ὅλη ἡ Δυτικὴ καὶ Βόρεια Ἀθήνα.

Ἀκόμη πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ναός εἶναι πτωχικός μέ πολλές ἀνάγκες καὶ πρώτη, ἡ συντήρηση τοῦ ὑπερπολύτεκνου καὶ ἁμισθοῦ ἱερέα π. Δημητρίου, μέ 12 παιδιά!

Ὅσοι μποροῦν νὰ βοηθήσουν ἄς καταθέσουν στὸν ὑπ' ἀριθμ. 122-6288960 λογαριασμό τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς (Εὐσταθία Ραδαίου).

Παναγιώτης Ἡλιοπούλος
Καθηγητής

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΤΟ

Γιὰ λόγους τεχνικούς στοιχειοθετήθηκε
τὸν Σεπτέμβριος 1998.
Εφεξῆς ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
θὰ κυκλοφορεῖ κανονικά!

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΛΕΧΘΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ "ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ" ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ έδεχθη στις 2 Ιουλίου 1998, στην Ιερά Μονή Παναχράντου στά Μέγαρα, όπου διαμένει, τα μέλη του νεοκλεγέντος Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Ταμείου της Εκκλησίας μας, εύλόγησε τό έργο τους και προήδρευσε έν συνεχεία τής πρώτης συνεδρίασεώς του, όπου άτύπως εξέτασθηκαν τά άπασχολούντα τό σωματείο θέματα.

Οί άρχιερεσίς διεξήχθησαν μέ άψογο τρόπο στις 22 Ιουνίου 1998 και εξέλέγησαν δώδεκα μέλη, τά όποία συνεκροτήθηκαν σέ σώμα ούτω:

Πρόεδρος: Ο Σεβ.Μητροπολίτης Αχαΐας κ.Καλλίνικος.

Αντιπρόεδρος: Ο Σεβ. Μητροπολίτης Αχαρνών κ. Αθανάσιος.

Γραμματέας: Ο Σεβ.Μητροπολίτης Χίου κ.Στέφανος Ταμίας. Ο Σεβ. Εύρίπου κ. Ιουστίνος.

Λοιπά μέλη: Αρχιμ.Γερόντιος Λουδάρος, Αρχιμ.Γρηγόριος Ταυλάριος, Ιερομ.Γρηγόριος Μαρκόπουλος, Ιερέας Αρσένιος Κοντογιαννόπουλος, Βασίλειος Μαρινέας, Προκόπιος Μπούτσης, Γεώργιος Τριανταφύλλου και Κωνσταντίνος Χρόνης(κατά αλφαβητική σειρά).

Κατά τή μετάβαση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου στην Ιερά Μονή Παναχράντου ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ανέπεμψε εύχαριστήριο δέηση εις τόν Κύριον, διότι ύστερα από αρκετά έτη τό "Γενικόν Ταμείον" τής Εκκλησίας μας επανέκαμψεν εις τήν φυσικήν κοιτίδα του, πού είναι ή Εκκλησία μας, τήν περιουσίαν τής όποίας τούτο διαχειρίζεται κατ' έντολή της και πρός τό συμφέρον της. Μετά τήν δέησην προσεφώνησε τά μέλη του «Γενικού Ταμείου» ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος μας κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ό όποιος ειπε τά εξής:

"Δοξολογίαν και αίνον και εύχαριστίαν πολλήν αναπέμπομεν σήμερον εις τόν έν Τριάδι Θεόν διά τήν μεγάλην Αύτου δωρεάν πρός τήν μαρτυρικήν Εκκλησίαν μας, τήν επάνοδον δηλ. του Γενικού Ταμείου αυτής εις τούς κόλπους της, από τούς όποιους πρό δωδεκαετίας και πλέον είχεν άποκοπεϊ.

Και ιδού σήμερον, τά μέλη του νεοκλεγέντος Διοικητικού Συμβουλίου, εύρίσκονται αυτήν τήν στιγμήν ένώπιον μας εις τόν Ιερόν αυτόν χώρον, ίνα από κοινοϋ αναπέμψωμεν εύχαριστίας και δοξολογίας πρός τόν Θεόν, διά τήν εύτυχή κατάληξιν του θέματος τούτου, διά τό όποιον κατά τά τελευταία έτη οϋδεμίαν είχομεν έλπίδα διό και οϋδεμίαν κατεβάλομεν προσπάθειαν.

Καλωσορίζομεν τήν Ιεράν αυτήν στιγμήν τά μέλη του νεοκλεγέντος Συμβουλίου του Γενικού Ταμείου τής Εκκλησίας μας και τά συγχαίρομεν διά τήν έκλογήν τους. Η χαρά μας είναι όντως μεγάλη και ή συγκίνησις μας

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Ταμείου.

βαθεία. Τό κενόν, πού καλεϊσθε νά αναπληρώσετε εις χώρον τής Εκκλησίας μας είναι μέγα. Διότι, άφ' ότου κυρίως κατά τό 1995 ή Εκκλησία μας άπεστερήθη των οικονομικών της υπηρεσιών, δηλαδή του Γενικού Ταμείου της, έστερήθη παντός οικονομικού μέσου, τό όποιον, τής είναι αναγκαϊόν διά τήν εύρρυθμον διαποίμανσιν του έμπεπιστευμένου υπό του θείου Δομήτορος ποιμνίου της.

Έντεϋθεν δραττόμεθα τής εύκαιρίας νά εύχαριστήσωμεν και συγχαρώμεν τούς συντελεστάς του θαύματος τούτου, ως είναι οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Χίου Στέφανος και Εύβοίας Ιουστίνος, ιδιαίτερος δέ ο Αχαρνών και Νέας Ιωνίας Αθανάσιος, άχρι τουδε Πρόεδρος αυτού, ό όποιος μέ δεξιάς κινήσεις ώδήγησεν τό Ταμείον εις τούς κόλπους τής Εκκλησίας. Η Ιερά Σύνοδος έκφράζει τήν εύγνωμοσύνην της πρός τούς έν Χριστώ τούτους άγίους άδελφούς και συλλειτουργούς.

Υπηρέται του θαύματος τούτου έγέγοντο και άπαντα τά μέλη του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου, τινά των όποιών δέν εύρίσκονται αυτήν τήν στιγμήν παρόντα, διότι ήθέλησαν νά παραχωρήσουν τήν θέσιν των εις Υμάς, τούς νεωτέρους, ως ο Αρχιμανδρίτης π. Καλλίνικος Θεοδοσίου, ό όποιος προσέφερεν άνεκτιμήτους υπηρεσίας εις τήν υπόθεσιν αυτήν, ό κύριος Κωνσταντίνος Μπινιάρης και άλλοι. Άλλά, και έκ των παρόντων δέν μπορώ νά μή έξάρω τήν έξαιρετον συμβολήν του π. Αρσένιου, του π. Γεροντίου και όλως ιδιαίτερος του προσφιλοϋς ήμων τέκνου Γεωργίου Τριανταφύλλου, ό όποιος μέ είλικρινή ζήλον και άνιδιοτέλειαν ήγωνίσθη διά τό θεοφιλές αυτό έπίτευμα."

Μνησθεί ὁ Κύριος ὁ Θεός τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀνταπόδωση αὐτοῖς πᾶν δῶρημα τέλειον πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν καὶ πᾶν ἀναγκαῖον ἀγαθόν, πρὸς δόξαν Αὐτοῦ. Πρὸς ὅλους ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη της καὶ ὅλους ἀναγνωρίζει καὶ θεωρεῖ ἄξια τέκνα της.

Ὡς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιθυμοῦμεν νὰ σὰς διαβεβαιώσωμεν ὅτι θὰ ἔχετε τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν μας ὅπου χρειασθῆτε τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅσον καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εὐχόμεθα δὲ Κύριος ὁ Θεός νὰ εὐλογήσῃ Ὑμᾶς καὶ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα Ὑμῶν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, πρὸς δόξαν τῆς ἁγίας καὶ μαρτυρικῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς διήλθεν "διὰ πυρός καὶ ὕδατος", ἀλλὰ ἐξήγαγεν αὐτὴν εἰς ἀναψυχὴν ὁ Κύριος.

Δοξάζομεν τὸν Θεόν διότι παρὰ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, τὰς κραυγαλέας ἐλλείψεις μας, ἀκόμη καὶ τὰ σφάλματα μας ὡς ἀνθρώπων, αὐτὸς πηδαλιουχεῖ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τὸν εὐδίων λιμένα.

Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, σὺν Θεῷ, ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τρίτην χιλιετίαν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅμως, τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ἐξακολουθεῖ νὰ καταυγάζῃ τὰς ψυχὰς χιλιάδων ἀνθρώπων, ἀναμέσον τῶν δισεκατομμυρίων πού σήμερον ζοῦν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ αἱ ψυχαὶ αὐταί, ἐν Ἑλλάδι τουλάχιστον εἴμεθα ἡμεῖς τὸ "μικρόν ποίμνιον", ἡ "μικρά ζύμη" πού ὅλο τὸ "φύραμα ζυμοῖ".

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἔχει νὰ συντελέσῃ μέγιστον ἔργον. Ὅχι μόνον εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς ἑνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐπανευαγγελισμόν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῶν εἰσαχθεισῶν καινοτομιῶν εἰς τὴν πίστιν ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ἐντεῦθεν, ἀπεκόπησαν ἐξ αὐτῆς. Καὶ τὸ ἔργον της αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας θὰ τὸ ἐπιτελέσῃ ἀπὸ σήμερον πλέον ἀποτελεσματικῶς, διότι θὰ ἔχῃ καὶ Ὑμᾶς συνεργούς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπαραίτητα ὑλικά μέσα.

Ὁραματιζόμεθα νὰ ἀνεγείρωμεν ναοὺς εἰς ὅλην τὴν χώραν, διότι ἡ ἀνάγκη τῶν εἶναι πρόδηλος ἰδιαιτέρως εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Ὁραματιζόμεθα ν' ἀποκτήσωμεν κατάλληλον οἶκημα διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, αἰθουσᾶν διαλέξεων καὶ τελετῶν, ὡς καὶ γραφεῖα κατάλληλα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ὁραματιζόμεθα νὰ δημιουργήσωμεν προϋποθέσεις διὰ νὰ σπουδάζουν οἱ ὑποψήφιοι κληρικοί μας. Πρέπει δὲ ἰδιαιτέρως νὰ τονίσωμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ καλλιεργήσωμεν τὰς ἱερατικές κλήσεις τῶν νέων ἀνθρώπων, διότι ἡ Ἐκκλησία μας περισσότερον παρὰ ποτέ ἔχει ἀνάγκην ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου, εὐσεβῶν δηλαδὴ καὶ μορφωμένων κληρικῶν. Ὁραματιζόμεθα τὴν ἱεραποστολικὴν δραστηριοποίησιν κλήρου καὶ λαοῦ, ὥστε πανταχοῦ ν' ἀκούγεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, προφορικὸς τε καὶ γραπτός.

Δέν γνωρίζω πόσους ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁραματισμῶν μας θὰ μᾶς ἀξιῶσῃ ὁ Πανάγαθος Θεός νὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενους ἐν ὅσῳ ζῶμεν. Θὰ εὐφραίνεται ὅμως καὶ ἀγάλλεται ἡ ψυχὴ ἐκάστου ἐξ ἡμῶν

νὰ βλέπῃ ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα ὑλοποιούμενα ἀπὸ τοὺς διαδόχους μας, ὅπως εὐφραίνονται αἱ ψυχαὶ ἐξ οὐρανοῦ τοῦ ἀοιδήμου ποιμενάρχου μας πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ πάντων τῶν κεκοιμημένων ἀειμνήστων Ἱεραρχῶν μας μέχρι τοῦ μακαριστοῦ Πενταπόλεως Καλλιπίου, ὁρῶντων τὰ ὅσα θαυμαστά ἐπιτυγχάνονται σήμερον μὲ ὅλους ἡμᾶς ὡς ὄργανα τῆς θείας Προνοίας.

Ζῶμεν καὶ ψηλαφῶμεν τὰς ὅσας ἐνεργείας παρέχει ὁ Θεός εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας σήμερον. Καὶ ὄντως εἶναι αὐταὶ πολλαὶ καὶ μεγάλαι, πέραν τῶν ὅσων ἀνεφέραμεν διὰ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον.

Μόλις, ἐλάβομεν, καὶ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνακοινοῦμεν ἐπισήμως τὴν εἶδσιν, ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν ὑπερενενηκοντούτην Μητροπολίτην Βιτάλιον, Πρόεδρον τῆς Συνόδου τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ρώσων ἐπισκόπων τῆς Διασπορᾶς διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ἐπισήμως τὴν μεθ' ἡμῶν κοινωνίαν ἐν τῷ κοινῷ Ποτηρίῳ.

Δοξάζομεν καὶ διὰ τὴν δωρεάν ταύτην τὸν Θεόν. Εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν Ρώσων Ἀρχιερέων θ' ἀνταποκριθῶμεν θετικῶς ἀπὸ πλευρᾶς ἡμῶν, θὰ πράξωμεν πᾶν ὅ,τι εἶναι δυνατόν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον μία κατὰ Θεὸν ἀρεστὴ ἔνωσις. Ἡ Ἱερά Σύνοδος μας θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ μέγιστον αὐτὸ θέμα, διότι εἶναι θέμα Ὁρθοδοξίας. Εἰς τὰς χαλεπὰς αὐτὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ κακὸν συσπειροῦται καὶ βουλεύεται τὸ πῶς θὰ ἀφανίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν κόσμον. Θὰ εἴμεθα ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρα κρίσεως ἂν δέν κάνωμεν πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ τὴν ἔνωσιν ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ πάντων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγωνιζομένων τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὴν συνένωσιν πάντων τῶν Ὁρθόδοξων καὶ κανονικῶν Ἐπισκόπων.

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, Πανοσιώτατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά: ὁ Νεοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμὸς ὁσημέραι ὀγκοῦται καὶ ἀπειλεῖ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας. Πεῖραν δὲ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἐλάβομεν γνῶσιν ἅπαντες τόσο ἀπὸ τὰς προκλητικὰς ἐνεργείας τοῦ νεωστὶ ἀναδειχθέντος ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς κρατικῆς Ἐκκλησίας Χριστοδούλου, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς ἀναχειροτονίας τῶν ριψάσπιδων καὶ καθηρημένων πρώην ἐπισκόπων μας Παΐσιου καὶ Βικεντίου, τὴν προδοσίαν τῶν ὁποίων δέν ἐπιθυμοῦμεν περαιτέρω τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ ἀναμνησθῶμεν.

Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί!

Προσευχόμεθα ὁ Θεός νὰ εὐλογήσῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴ νὰ τελεσφορήσῃ, διότι εἶναι ἀπαίτησις τῶν καιρῶν μας.

Ἡ δὲ θεία Χάρις, ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, ἐπιφοιτήσῃ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ καταξίωσῃ ὁλοκληρωμένην τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς νέας ἐκκλησιαστικῆς διακονίας ὅπερ ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνέθεσε πρὸς πορείαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.»

Η Όρθοδοξία σήμερα*

του Σεβ. Άχαϊας κ.κ. Καλλινίκου

1^ο

Τήν σημερινή μέρα, Κυριακή τής Όρθοδοξίας, ώρισαν οί άγιοι Πατέρες νά έορτάζει κάθε χρόνο ή Έκκλησία μας, όχι μόνο σάν μιιά εύκληή έπέτειο τής νίκης μας ένάντια στήν κακοδοξία τής εικόνομαχίας καί στήν αίρεση του παπισμοϋ, αλλά προπαντός σάν μιιά άναγκαία εύκαιρία προβληματισμοϋ κάθε Όρθόδοξο πιστοϋ, γιά τήν ύπαρξη άκόμη καί τή διάσωση στίς μέρες μας τής όρθής πίστewς, πού απέκάλυψε ό Χριστός, παρέδωσαν οί άγιοι Άποστόλοι καί δίδαξαν οί άγιοι Πατέρες τής Έκκλησίας μας. Δοξάζουμε τό όνομα του Θεοϋ, γιατί χάριν στήν εύσέβεια των γονέων μας παραλάβαμε τήν όρθή πίστη κι' έτσι δέν έπαληθεύθηκαν, τουλάχιστον άκόμη οί φόβοι του Κυρίου μας όταν λέγει "άρα έλθών ό Υιός του ανθρώπου εύρήσει τήν πίστιν επί τής γής";

Έμείς παραλάβαμε αύτήν τήν πίστη. Θά τήν παραδώσουμε όμως στά παιδιά μας, στήν επόμενη γενιά άτόφια, άκαινοτόμητη, όρθόδοξη; Θά πεθάνουν τά παιδιά μας Όρθόδοξα; "Η θά είναι μόνο στά χαρτιά Όρθόδοξα καί στή ζωή αίρετικά καί ουνήτες;

Ίδού, τό έρώτημα, πού κυρίως, θά μās άπασχολήσει σήμερα. Τί γιορτάζουμε σήμερα; Είπαμε πρίν, πώς γιορτάζουμε δύο πράγματα.

Α.

1. Πρώτον τήν νίκη τής Όρθοδοξίας ένάντια στήν εικόνομαχία. Κατ' αύτή, οί εικόνομάχοι μέ τό πρόσχημα ότι δέν εικονίζεται ό Θεός απέρριπταν τίς εικόνες του Κυρίου, αλλά κι' όλες τίς άλλες εικόνες πού εικόνιζαν τήν Παναγία μας καί τούς λοιπούς άγίους.

Τήν πλάνη αύτή θέλησαν νά επιβάλλουν στήν Όρθοδοξία ώρισμένοι βασιλείς τής αυτοκρατορίας μας, όπως ό Λέων ό Ίσαυρος, ό Κωνσταντίνος ό Κοπρώνυμος κ. ά. Γι' αύτό κατεδίωξαν σκληρά κάθε Όρθόδοξο κληρικό, μοναχό ή λαϊκό, πού άντιδροϋσε. Καί πράγματι, πολλοί Όρθόδοξοι, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί άντέδρασαν. Ήταν ό λαός, τό σώμα της Έκκλησίας, οί φύλακες τής Όρθοδοξίας, οί όποιοι άντιπαράταξαν στήν κακοδοξία τής εικόνομαχίας, τήν όρθή πίστη ότι στίς εικόνες δέν εικονίζεται ποτέ ή θεότης του Θεοϋ Λόγου, άλλ' ή ανθρώπινη φύση, του Κυρίου, πού έγινε τέλειος άνθρωπος, έπαθε καί σταυρώθηκε γιά μās κι' αναστήθηκε εκ του τάφου, καταργήσας τόν θάνατο καί τόν τό κράτος έχοντα του θανάτου, δηλαδή τόν διάβολο.

Οί εικόνομάχοι δέν περιώρισαν τήν πολεμική τους ένάντιον τής Όρθοδοξίας μόνο στό θέμα των εικόνων.

Έστρεψαν τά βέλη τους ένάντιον όλων των θεσμών τής Όρθοδοξίας, γιά νά μπορέσουν νά πετύχουν τήν διάλυσή της. Γι' αύτό, ό άγιος Θεόδωρος ό Στουδίτης, τήν περίοδο αύτή τής εικόνομαχίας, τήν χαρακτηρίζει "άθλιωτή μεταστοιχείωση των πάντων", δηλαδή ξεχαρβάλωμα των πάντων! Κι' είχε δίκη.

Η εικόνομαχία προσπαθοϋσε ν' άνατρέψει τήν όρθή πίστη μέ τήν κοσμική έξουσία καί τήν δύναμη των αυτοκρατόρων, πού φυλάκιζαν καί κατεδίκαζαν όποιον δέν άσπάζονταν, άντί των άγιών εικόνων, τίς πλάνες τους.

Στήν Όρθοδοξία όμως, ή άνωτάτη αύθεντία σέ θέματα, όπως είναι ή διαποίμανση τής Έκκλησίας, είναι οί επίσκοποι οί όποιοι ως διάδοχοι των άγιών Άποστόλων έλαβαν από τόν ίδιο τόν Κύριο τήν έξουσία νά διδάσκουν τήν αλήθεια, νά ποιμαίνουν κι' αγιάζουν τούς πιστούς, πού είναι οί λοιποί κληρικοί, οί μοναχοί καί οί λαϊκοί.

Τήν αύθεντία αύτή οί εικόνομάχοι προσπάθησαν ν' άνατρέψουν. Θέλησαν ν' αντικαταστήσουν μ' άλλα κέντρα, ξένα άπ' τήν Όρθόδοξη Παράδοση, όπως είναι ή κοσμική έξουσία. Η πίστη μας όμως δέν άπορρέει ούτε άπ' τήν κοσμική έξουσία, ούτε άπ' τίς κοσμικές επιθυμίες καί σκοπιμότητες. Η πίστη μας έχει άποκαλυφθή άπ' τόν ίδιο τό Θεό στους προφήτες τής Παλαιάς Διαθήκης, τούς Άποστόλους καί τούς άγίους τής Καινής Διαθήκης, δηλαδή σ' όσους απέκτησαν τήν έμπειρία τής θεώσεως. Γι' αύτό ή Έκκλησία πάντοτε αναδείκνυε ως επισκόπους της τέτοια άτομα, γιά νά μπορούν άπ' τήν δική τους θεία έμπειρία νά διδάσκουν τήν όρθή πίστη. Καί όταν δέν εύρισκε τέτοια άτομα έκανε επισκόπους κληρικούς πού όμολογοϋσαν ότι ακολουθούν πιστά τήν πίστη των θεουμένων δηλαδή των Προφητών, Άποστόλων καί Άγιών. Γι' αύτό οί επίσκοποι είναι ή αύθεντία στήν Όρθοδοξία, οί όποιοι μάλιστα συνέρχονται σέ Συνόδους κι' όχι μόνο διοικούν τήν Έκκλησία, αλλά καί διατυπώνουν τίς αλήθειες τής πίστewς, πού είναι τά δόγματα, καί φυλάττουν άναλλοίωτα αύτά.

Τό ότι ή αύθεντία τής Έκκλησίας εκφράζεται άπό τίς Συνόδους των επισκόπων είναι δογματική διδασκαλία, τήν όποία όποιος άρνεϊται, άρνεϊται τήν Όρθοδοξία.

Κι' άκόμη, ή εικόνομαχία έστρεψε τά βέλη της ένάντιον του μοναχισμοϋ, πού είναι οί πνεύμονες τής Όρθοδοξίας. Αυτό είναι αυτονόητο, άν λάβουμε ύπ' όψη μας ότι όλοι σχεδόν οί άγιοι Πατέρες τής Έκκλησίας μας απέκτησαν τήν έμπειρία τής θεώσεώς τους μέ τήν βοήθεια του μοναχισμοϋ. Γι' αύτό, ό μοναχισμός καί τά μοναστήρια ήταν καί είναι πάντοτε στό στόχαστρο των

* : Τό δημοσιευμένο κείμενο αποτελεί τόν Λόγον, πού έξεφώνησε ό Σεβ. Άχαϊας κ.κ. Καλλνίκος τήν Κυριακή τής Όρθοδοξίας 1998, στό Δημοτικό θέατρο Πειραιώς, παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, των μελών τής Ιεράς Συνόδου καί πλήθους κόσμου.

ἐχθρῶν τῆς Ὁρ-θοδοξίας. Δέν θά ἦταν λάθος ἂν λέγαμε πῶς κριτήριο τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἡ ἀγάπη μας στό μοναχισμό. Ὅσο περισσότερο κανεῖς ἀγαπᾷ τόν μοναχισμό, τόσο περισσότερο ὀρθόδοξος εἶναι.

2. Καί δεύτερον, τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας γιορτάζουμε ἀκόμα τήν νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας ἐνάντια στόν παπισμό. Στό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας διαβάζουμε τόσα ἀναθέματα σέ βάρος τῶν Βαρλαάμ, Ἀκινδύνου καί τῶν ὁμοφρόνων τους, ἐκφωνοῦμε τόσες καταδίκες ἐναντίον τῶν παπικῶν κακοδοξιῶν καί μακαρίζουμε τούς προμάχους ἅγιο Γρηγόριο Παλαμά καί λοιπούς ἁγίους. Αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο.

Ἡ θεωρουμένη ὡς Θ' Οἰκουμενική Σύνοδος τοῦ ἔτους 1351 μ.Χ. ἐπὶ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμά, συμπλήρωσε τό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας μ' ὅλα τ' ἄνωτέρω, γιά νά συνεορτάζει αὐτές τίς δύο νίκες, ἐνάντια τόσο στήν εἰκονομαχία, ὅσο καί στόν παπισμό, ἀφοῦ ἄλλωστε ὁ παπισμός εἶναι συνέχεια καί συνέπεια τῆς εἰκονομαχίας.

Β.

1. Ἐμεῖς, σήμερα, γιορτάζουμε τίς νίκες αὐτές τῆς Ὁρθοδοξίας μεγάλοπρεπα. Τίς γιορτάζουμε μέ ὕμνους, ἐγκώμια καί λόγους, γιά τούς ἀγῶνες τῶν προμάχων τῆς πίστεώς μας ἐνάντια στήν αἵρεση καί τήν κακοδοξία.

Ἐξαντλοῦμε ὁμως τήν ὑποχρέωσή μας ἀπέναντι στήν

Ὁρθοδοξία μέ τίς ἐκδηλώσεις αὐτές;

Πιστεύω, πῶς ὄχι.

Πιστεύω, ὅτι οἱ ἅγιοι Πατέρες μας ὥρισαν τόν γιορτασμό αὐτό, γιά νά μᾶς θυμίζουν, πῶς πρέπει κι' ἐμεῖς νά πολεμᾶμε τούς ἐχθρούς τῆς πίστεως. Μόνο ἂν συνειδητοποιήσουμε αὐτή τήν ἀλήθεια, τότε μόνο θά μπορούμε νά ποῦμε ὅτι γιορτάζουμε σωστά τήν ἐπέτειο αὐτή, ὅτι τιμᾶμε ἀληθινά τήν γιορτή αὐτή. Στίς μέρες μας συμβαίνει τοῦτο τό παράδοξο!

Ἐνῶ καταδικάζουμε κι' ἀναθεματίζουμε τούς εἰκονομάχους, ἀποδεχόμεστε τό κήρυγμά τους!

Γιατί, τί ἄλλο κάνουμε κι' ἐμεῖς σήμερα, ὅταν ὑψώνουμε τόν ἑαυτό μας πάνω ἀπ' τούς ἐπισκόπους κι' ἀποφαίνεται ὁ καθένας ἀπό μᾶς, σάν Οἰκουμενική Σύνοδος, γιά κάθε θέμα πίστεως ἢ διαποιμάνσεως τῆς Ἐκκλησίας; Αὐτό δέν ἔκαναν κι' οἱ εἰκονομάχοι;

Βεβαίως, ὁ λαός εἶναι ὁ φύλακας τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀγρυπνεῖ γιά τά θέματα τῆς πίστεως.

Ποιός ὁμως λαός; Ὁ λαός, δηλαδή οἱ κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί, πού πιστεύουν ὀρθόδοξα καί δέν εἶναι ἄσχετοι μέ τήν πίστη καί τήν χριστιανική ζωή. Ὅχι, οἱ ἀδιάφοροι. Ὅχι, οἱ πλανεμένοι!! Ὅχι, οἱ ἀσεβεῖς κι' ἀμαρτωλοί! Φύλακες τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ὁ πιστός λαός, πού σέβεται τούς ποιμένες του κι' ὑπακούει στίς ἐντολές τους πού δέν παρασύρεται ἀπό τίς δημαγωγίες τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἐμφανίζονται πῶς τάχα τήν ὑπερασπίζονται.

Καταδικάζουμε σήμερα τούς εἰκονομάχους, ἀλλά τρέχουμε στά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, τίς ἐφημερίδες καί τίς τηλεοράσεις, γιά νά ἐκφοβίσουμε τούς ἐπισκόπους μέ ἀπειλή τήν δημοσιότητα γιά νά ἐνεργήσουν σύμφωνα μέ τά δικά μας κελεύσματα.

Ὅταν ἐνεργοῦμε ἔτσι, δέν μιμούμεθα τούς εἰκονομάχους πού μέ τήν δύναμη τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ἤθελαν νά ἐπιβάλλουν τίς θελήσεις τους, ἐνάντια στήν ὀρθή πίστη;

Καταδικάζουμε σήμερα τούς εἰκονομάχους ἀλλά πολεμᾶμε τόν μοναχισμό, ἀποστρεφόμεστε τούς μοναχούς, καταργοῦμε τίς νηστεῖες κι' ἀποφεύγουμε τίς ἀκολουθίες! Δέν μοιάζουμε τότε μέ τούς εἰκονομάχους;

Καταδικάζουμε κι' ἀναθεματίζουμε τόν Βαρλαάμ κι' ἀκολουθοῦμε τόν Βααρλαμιτισμό, δηλαδή τούς παπικούς!

Εἶναι δυνατόν ἔτσι νά τιμᾶμε τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας; Εἶναι δυνατόν τότε νά εἴμεθα καί νά λεγόμεστε Ὁρθόδοξοι;

2. Θέλουμε νά τιμήσουμε ὅπως πρέπει τήν μέρα αὐτή, τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας;

Δέν ἔχουμε νά κάνουμε τίποτε ἄλλο, παρά νά μιμηθοῦμε τούς προμάχους τῆς Ὁρθοδοξίας πού ἐγκωμιάζουμε τήν μέρα αὐτή.

Τί ἔκαναν οἱ ἥρωες αὐτοί τῆς Ἐκκλησίας μας;

Ὅταν εἶδαν ὅτι κινδύνευε ἡ ὀρθή πίστη, δέν ἡσύχασαν. Σήμαναν σύναγερμό καί κάλεσαν τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ σέ ξεσηκωμό γιά ν' ἀποκρούσουν τόν κίνδυνο. Καί τό πέτυχαν!

Ἡ Ὁρθοδοξία σήμερα κινδυνεύει ὅσο ποτέ ἄλλοτε. Δέν ὑπερβάλλουμε. Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικότητα. Ἡ ἐποχή μας μοιάζει καταπληκτικά μέ τήν ἐποχή τῆς εἰκονομαχίας.

α) Ὅπως καί τότε, ἔτσι καί σήμερα οἱ ἄνθρωποι ζοῦν σέ μιά ἐποχή συγχύσεως. Δέν γνωρίζει ὁ κόσμος τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Καί τό χειρότερο, δέν ἔχει, δυστυχῶς σήμερα, τά κριτήρια ἐκεῖνα βάσει τῶν ὁποίων θά μπορούσε νά ἀνακαλύψει ποιά εἶναι ἡ ὀρθή πίστη πού ἀπεκάλυψε ὁ Θεός!

Γιά τόν πολύ κόσμο, ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι τό ἴδιο πράγμα! Ὅμως, αὐτό εἶναι λάθος. Ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι ψεύτικες καί ἀνθρώπινα κατασκευάσματα, πλην μᾶς τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς θρησκείας. Καί γι' αὐτό, οἱ ψεύτικες αὐτές θρησκείες εἶναι ἐπικίνδυνες γιά τόν ἄνθρωπο καί τήν ἀνθρωπότητα. Πόσο ἀκριβὰ πληρώνει, ἀκόμη καί σήμερα ὁ κόσμος τόν θρησκευτικό φανατισμό τέτοιων θρησκειῶν, ὅπως εἶναι ὁ ἰσλαμισμός, ἡ παλαιότερα, στό μεσαίωνα, ὁ παπισμός, μέ τήν ἱερά Ἐξέταση καί τά λοιπά, εἶναι φανερό!

Ἡ σύγχυση αὕτη στά θέματα τῆς πίστεως ὀφείλεται ὄχι μόνο στήν προσπάθεια τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας νά καθορίζει τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλεται ὄχι μόνο στίς ἐπιδράσεις τοῦ κόσμου νά προσαρμοσθῇ στό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου στίς σύγχρονες ἀνάγκες, ἀλλά ὀφείλεται καί στήν πλημμελή περιφρούρηση τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπό τούς φύλακές της,

πού είναι τό σώμα της 'Εκκλησίας, δηλαδή ὁ λαός της, οἱ ποιμένες της καί τό ποίμνιο, μοναχοί καί λαϊκοί!

Ἄλλοτε, ἀκόμη καί στήν ἐποχή τῆς εἰκονομαχίας, ἡ 'Εκκλησία εἶχε ἀγρυπνους ποιμένες. Εἶχε ἀγωνιστές ἐπισκόπους. Εἶχε Πατέρες, πού φρουροῦσαν τήν 'Εκκλησία καί πολεμοῦσαν κάθε αἵρεση καί ἐχθρό. Εἶχε τάγματα μοναχῶν, πού πολεμοῦσαν τίς κακοδοξίες, κι' ὄχι τήν 'Εκκλησία. Εἶχε λαό, πού πονοῦσε τήν 'Εκκλησία καί δέν τήν ἐξευτέλιζε.

Στήν ἐποχή μας, ποιοί πρόδωσαν τήν Ὁρθοδοξία;

Πρῶτα, οἱ κληρικοί, οἱ ἐπίσκοποι κι' οἱ Πατριάρχες! Πρὸ ἑκατό ἐτῶν ἦταν Πατριάρχης στήν Κωνσταντινούπολη ὁ Ἰωακείμ Γ'. Ἦταν, ὁ πρῶτος μασῶνος πατριάρχης! Μύησε στή μασωνία κι' ἄλλους κληρικούς, μ' ἀποτέλεσμα τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο νά πέσει στά χέρια τῆς μασωνίας! Ἐτσι, ἡ ἐπάρατη μασωνία ἀνεβίβασε στό Πατριαρχικό θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως κι' ἄλλους μασῶνους, ὅπως τόν διαβόητο Μελέτιο Μεταξάκη, τόν Βασίλειο, μέχρι καί τόν Ἀθηναγόρα.

Ἀκόμα, καί στό ἀγιολόγιο τῶν Νεοημερολογιτῶν ἡ μασωνία ἐτοποθέτησε ὡς ἅγιο ἓνα μασῶνο, τόν Χρυσόστομο Σμύρνης!

Ἀπό τήν στιγμή πού ἡ μασωνία ἄλωσε τήν κορυφή τῆς 'Εκκλησίας, ἦταν φυσικό νά ἐπικρατήσει ἡ σύγχυση ἀνάμεσα στούς πιστούς. Κι' ἄλλοτε Πατριάρχες καί ἐπίσκοποι ἦσαν αἰρετικοί. Ὁμως, ὑπῆρχε πάντα τό ἀντίβαρο. Ὑπῆρχαν ἄλλοι Ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι πού ἀντιδρούσαν. Ὑπῆρχαν μοναχοί. Ὑπῆρχαν λαϊκοί. Ὑπῆρχαν τά ἀντισώματα!

Στήν προδοσία τοῦ Ἰωακείμ Γ, στίς ἀρχές τοῦ αἰῶνα μας κανεῖς δέν ἀντέδρασε! Καί φθάσαμε στό 1924, πού ὁ ἄλλος μασῶνος Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης, μαζί μέ τόν ἐπίσης μασῶνο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Χρυσόστομο Παπαδόπουλο, ἄλλαξαν τό Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιολόγιο. Τότε εὐτυχῶς, ξεσηκώθηκαν ὁ λαός μαζί μέ ὠρισμένους κληρικούς καί μοναχοὺς γιὰ νά μή φραγκέψουμε!

Εὐτυχῶς, πού μέσα στή σύγχυση αὐτή βρέθηκαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί - αἰωνία ἡ μνήμη τους - καί διεχώρισαν τήν θέση τους ἀπό τούς καινοτόμους. Ἐπαυσαν κάθε ἐκκλησιαστική κοινωνία μαζί τους, ὅπως ὀρίζουν οἱ ἱεροί Κανόνες καί διδάσκουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, «ἄχρι καιροῦ», ἀναμένοντες τήν κρίση Συνόδου. Καί ἡ κρίση αὐτή τῆς Συνόδου ἦλθε τό 1935, πού οἱ καινοτόμοι ἀρχιερεῖς τῆς Νεοημερολογιτικῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἐλ-λάδος καταδικάζοντας τούς τρεῖς ἀρχιερεῖς τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου, μεταξύ τῶν ὁποίων τόν ἀείμνηστο πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομο, κατεδίκασε τήν ὀρθή πίστη κι' ἀπεδέχθη τήν κακοδοξία! Ἐκτοτε, ἡ Ὁρθόδοξη 'Εκκλησία, ἡ ἀγία καθολική καί Ἀποστολική 'Εκκλησία, περιεσώθη στήν ὑπό τόν πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομο 'Εκκλησία, πού διέσωσε τήν ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση. Κι' αὐτήν τήν παράδοση κι' αὐτή τήν ὀρθόδοξη πίστη κρατεῖ, ὁμολογεῖ καί κηρύττει μέχρι σήμερα ἡ 'Εκκλησία μας, παρ' ὅτι οἱ ἐχθροί τῆς ὀρθοδοξίας θέλησαν νά μεταφέρουν τήν σύγχυση καί στή δική μας 'Εκκλησία, μέ τά σχίσματα πού ἐδημιούργησαν...

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πῶς τά ἄτομα αὐτά μέ τά σχίσματά τους προκάλεσαν κάποια σύγχυση μεταξύ τοῦ πιστοῦ λαοῦ μέ ἀποτέλεσμα ὠρισμένοι νά διερωτῶνται μήπως γνήσιοι καί ψευδεπίσκοποι εἶναι τό ἴδιο πράγμα, μήπως μπορεῖ κανεῖς νά ἐκκλησιάζεται σέ ναοὺς καθηρημένων. Ἡ σύγχυση αὐτή προκλήθηκε καί ὑπάρχει σ' ὅσους ἀνθρώπους δέν ἔχουν ὀρθά ἐκκλησιολογικά κριτήρια. Σ' ὅσους δέν γνωρίζουν τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Γιατί ὅσοι γνωρίζουν τήν ἀληθινὴ πίστη, ξέρουν πολὺ καλά ὅτι τό ἅγιο Πνεῦμα ἐπενεργεῖ μόνο ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας κι' ὄχι στοὺς καθηρημένους. Καί γιὰ ν' ἀποφύγουν οἱ πιστοὶ αὐτὴ τὴ σύγχυση ἡ ἐκκλησία μας ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴ τῶν μελῶν τῆς νά μή ἐκκλησιάζονται σέ ναοὺς πού λειτουργοῦν καθηρημένοι καί ἀπεσχισμένοι ρασοφόροι, οἱ ὁποῖοι δέν μποροῦν νά μεταδώσουν τὴν θεία Χάρη.

Πέραν ὅμως, τῶν ἀπεσχισμένων καί καθηρημένων αὐτῶν ρασοφόρων, δῆθεν κληρικῶν, τὴν σύγχυση μέσα στήν 'Εκκλησία μας, προσπαθοῦν νά καλλιεργήσουν καί ὠρισμένα ἄλλα ἄτομα μέ ἀήθη δημοσιεύματα, πού παρέχουν μέ τίς ὕβρεις καί συκοφαντίες τους χαρά στοὺς αἰρετικούς.

Ὅλους ὅμως αὐτοὺς, πού πολεμοῦν τὴν 'Εκκλησία καί σπεύρουν τὴν σύγχυση «ἐκγελάσεται ὁ Κύριος». Ὁ Θεός «οὐ μὲν κτηρίζεται»!

Ἡ ἐποχή μας, ἐσχάτη ἐποχή, προδρομικὴ τοῦ ἀντιχρίστου, ἔχει παραδοθεῖ στήν ἐξουσία τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. Στίς ἐσχάτες μέρες θά κινδυνεύσουν κι' οἱ ἐκλεκτοί, ὅπως κινδύνευσαν καί στήν ἐποχὴ τῆς εἰκονομαχίας.

Καί πράγματι σήμερα οἱ Ὁρθόδοξοι λιγοστεύουν! Σαγηνεύονται ἀπ' τὴν εὐδαιμονία τοῦ κόσμου καί προσκυνοῦν τόν διάβολο, χωρὶς ν' ἀντιστέκονται στοὺς τρεῖς πειρασμούς, μέ τούς ὁποίους πείραξε ὁ διάβολος τό Χριστό. Γιατί, καί σ' ἐμᾶς τούς Χριστιανούς ὁ διάβολος μάς τάζει τίς ἡδονές, τὸν πλοῦτο καί τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου, μέ ἀντάλλαγμα τὴν ψυχὴ μας! Νά τοῦ πουλήσουμε τὴν ψυχὴ μας!

Καί δέν λιγοστεύουν μόνο οἱ Ὁρθόδοξοι. Λιγοστεύει κι' ἡ πίστη. Λιγοστεύει κι' ὁ ζήλος μας γιὰ τό Θεό. Πόσο δίκιο εἶχαν οἱ ἅγιοι ὅταν λέγουν ὅτι στίς μέρες μας οἱ μοναχοὶ θά ζοῦν ὡς κοσμικοί, κι' οἱ κοσμικοὶ ὡς δαίμονες!

Καί εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ μοναχισμός, πού ἄλλοτε ἦταν οἱ πνεύμονες τῆς 'Εκκλησίας, σήμερα δέν ἀσκεῖ τό ἔργο πού τοῦ ἀνέθεσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες. Τό ζήτημα αὐτό εἶναι πελώριας σημασίας. Ὑπάρχει ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός κι' ὁ Φράγκικος μοναχισμός. Ὑπάρχει τεράστια διαφορὰ μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν εἰδῶν μοναχισμοῦ, τοῦ Ὁρθόδοξου καί τοῦ Φράγκικου, πού συγκρούσθηκαν τόν 14ον αἰῶνα, στίς μέρες τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Καί νίκησε ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός.

Ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός εἶναι ὁ ἡσυχασμός, ἡ νήψη. Ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός εἶναι τό πῶς ὁ μοναχὸς ὑπὸ τὴν ἀπλανῆ καθοδήγηση τοῦ πνευματικοῦ του Πατέρα θά περάσει ἀπὸ τὴν κάθαρση, στό φωτισμό καί ἴσω, στή θέωση, ἀν θελήσει ὁ Θεός. Πῶς, ὁ μοναχὸς θ' ἀποκτήσει

τὴν ἐμπειρία τῆς θεωρίας τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίθετα, ὁ φράγκικος μοναχισμός εἶναι ἡ συστράτευση ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων ἀτόμων, οἱ ὁποῖοι θ' ἀναλάβουν ὡς οἱ παλαιοὶ σταυροφόροι νὰ δρᾶσουν ἱεραποστολικά μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

Κανείς δὲν ἀντιλέγει ὅτι ἡ ἱεραποστολή κι' ὁ ἐπανευαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων εἶναι θεῖον ἔργον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἔργον τοῦ μοναχισμοῦ καὶ τῶν μοναστηρίων. Εἶναι ἐκτροπή ἀπὸ τὸν μοναχισμό, ὅταν ἀπ' αὐτὸν ἀφαιροῦμε τὸ ἡσυχαστικόν του στοιχεῖον. Τὰ Ὁρθόδοξα μοναστήρια, ἔχουν σκοπὸ τὸν ἁγιασμό τῶν μοναχῶν μέ τὴν νηστεία, ἀγρυπνία καὶ προσευχή. Τὴν ἱεραποστολή ὁ Χριστὸς ἀνέθεσε στοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς Ἀποστόλους κι' αὐτοί, στοὺς ἐπίσκοπους. Οἱ ἐπίσκοποι, μέ συνεργάτες τοὺς λοιποὺς κληρικούς, ἔχουν τὴν εὐθύνη νὰ ποιμάνουν τὸ λαό. Ὁχι οἱ μοναχοί, οἱ ὁποῖοι, ὅπως ὀρίζουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, πρέπει νὰ παραμένουν ἀπερίσπαστοι στὴν προσευχή καὶ τὴν ἄσκησι, πού εἶναι τὸ κύριο ἔργο τους.

Ἀλλοίμονο στὴν Ἐκκλησία, ὅταν οἱ μοναχοὶ τῆς κάνουν τὸ κύριο αὐτὸ ἔργο τους, πάρεργο. Κι' ἀλλοίμονον ὅταν τὸ πάρεργο, ὅπως εἶναι ἡ ἐνασχόλησή τους μέ ἀλλότρια ἀπ' τὴν νήψη καὶ προσευχή ἔργα, ὅπως εἶναι ἡ ἱεραποστολή, κάνουν κύριο ἔργο τους!

Τότε, σέ τίποτα δὲν διαφέρουν ἀπ' τοὺς Φράγκους καὶ τὸν Βαρλααμιτισμό, πού πολέμησε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Τὴν ἐποχὴ τῆς εἰκονομαχίας οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθόδοξης ἐστρεψαν τὰ βέλη τους ἐναντίον τοῦ μοναχισμοῦ. Κατεδίωξαν τοὺς μοναχοὺς. Κατήγγησαν τίς νηστεῖες. Περιώρισαν τὴν λατρεία. Επεδίωξαν τὸ ξεχαρβάλωμα τῆς Ὁρθόδοξης.

Ἀλλά, καὶ στίς μέρες μας γίνεται τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

Ὁ μοναχισμός, ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός, δὲν πολεμᾶται μόνο ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοὺς ἀθέους καὶ αἰρετικούς, ἀπὸ ἐφημερίδες καὶ τηλεοράσεις. Πολεμᾶται, κι' ἀπὸ μᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους. Πολλές φορές, πολεμᾶμε τὸν μοναχισμό χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε, καὶ μάλιστα νομίζουμε ὅτι προσφέρουμε ἔργο στὴν Ὁρθόδοξία.

Ὅταν ἀλλοιώνουμε τὸν Ὁρθόδοξο μοναχισμό. Ὅταν τὸν νοθεύουμε μέ τὸν Φράγκικο. Ὅταν θέλουμε νὰ μεταβάλλουμε τὰ μοναστήρια σέ στρατῶνες, ὅπου θὰ προπαγανδίζουμε τὴν συγκέντρωση ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀτόμων γιὰ νὰ καταστήσουμε ἱεραποστολικά τάγματα, ὅπως ἦταν οἱ σταυροφόροι, δῆθεν γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας. Τότε τασσόμεθα ἀντιμέτωποι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ ὁμόψυχοι μέ τὸν Βαρλαάμ καὶ τοὺς εἰκονομάχους!

Βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία πολλές φορές ἀναθέτει σέ συγκεκριμένους ἁγίους μοναχοὺς νὰ κάνουν ἱεραποστολικὸ ἔργο, ὅπως στὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό.

Ὁμως, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ μοναστήρια γίνονται κέντρα ἱεραποστολῆς!

Ὅταν ἡ Ὁρθόδοξία θ' ἀπωλέσει τὸν ἡσυχασμὸ ἀπὸ τὰ μοναστήρια τῆς, θὰ ἔχει παραδοθεῖ στὸν Παπισμό! Παπισμός δὲν εἶναι μόνο τὸ νὰ ἀναγνωρίζε κανεὶς τὸν Πάπα! Παπισμός εἶναι τὸ ν' ἀποδέχεται τίς

διδασκαλίες καὶ κακοδοξίες τοῦ Πάπα. Κι' αὐτό, κάνουν, ὅσοι νοθεύουν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸν μοναχισμό.

Ἡ ἐποχὴ μας δὲν μοιάζει μόνο μέ τὴν ἐποχὴ τῆς εἰκονομαχίας. Μοιάζει καὶ μέ τὴν ἐποχὴ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, πού ὑπῆρξε ἡ πρώτη καὶ μεγάλη σύγκρουση Ὁρθόδοξιας καὶ Παπισμοῦ, τὸν 14ον αἰῶνα, μέ νικητὴ τὸ Χριστό, τὴν ἀλήθεια, τὴν Ὁρθόδοξία, γεγονός τὸ ὁποῖο συνεορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, μαζί μέ τὴν νίκη κατὰ τῶν εἰκονομάχων.

Καί τότε κινδύνευσε ἡ Ὁρθόδοξία ἀπ' τὸν Παπισμό. Οἱ Φράγκοι, ἀφοῦ δὲν μπόρεσαν μέ τίς σταυροφορίες τους νὰ καταστρέψουν τὴν Ὁρθόδοξία, ἐπεχείρησαν τὸ ἴδιο ἔργο, μέ πιὸ ὑπουλα μέσα, μέ τὴν σταδιακή κι' ἀνεπαίσθητη διάβρωσή της.

Ἔτσι, ἐστάλη στὴν Ἑλλάδα, πού τότε ἦταν μιὰ ἐπαρχία τῆς αὐτοκρατορίας μας, ὁ μοναχὸς Βαρλαάμ, ὁ ὁποῖος ἐμφανιζόταν δῆθεν ὡς «Ὁρθόδοξος»! Ἐνῶ, στὴν πραγματικότητα ἦταν λύκος, μέ ἐνδυμα προβάτου!

Τί ἔκανε ὁ κακὸδοξος Βαρλαάμ;

Ἀρχισε ὁ ψέγει ὠρπισμένες δῆθεν ἐκτροπές ἢ ὑπερβολές τῶν μοναχῶν. Στόχος δὲν ἦταν οἱ δῆθεν ἐκτροπές ἢ ὑπερβολές τῶν μοναχῶν, ἀλλὰ ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός. Κι' ἐγνώριζε ὁ πανοῦργος Βαρλαάμ, πὼς ἐάν πληξοῖ τὸν Ὁρθόδοξο μοναχισμό, γκρέμιζε ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ὁρθόδοξιας, ὅποτε θὰ μπορούσε νὰ οἰκοδομήσει τὴν αἵρεσή του.

Τὰ σχέδιά του δὲν πέτυχαν, γιατί τὰ ἀνέτρεψε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, μαζί μέ τοὺς ἀγιορεῖτες μοναχοὺς.

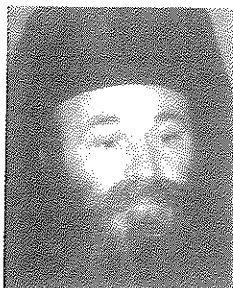
Πέρασαν ἀπὸ τότε ἐξη αἰῶνες. Ὁ Παπισμός δὲν ἄλλαξε σέ τίποτε. Καὶ σήμερα ἐπιδιώκει τὰ ἴδια σχέδια. Τὸν ἀφανισμό τῆς Ὁρθόδοξιας!

Σήμερα, δὲν ὑπάρχει ἕνας Βαρλαάμ, δηλαδὴ ἕνας Παπικός, μέ ἐνδυμα Ὁρθόδοξου. Ὑπάρχουν πολλοί, πού παριστάνουν τὸν Ὁρθόδοξο κι' ὅμως εἶναι Παπικοί, χειρότεροι τοῦ Βαρλαάμ.

Τέτοιοι εἶναι ὁ κακὸδοξος Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος προσφέρει μεγάλες ὑπηρεσίες μέ τὴν παρουσία του στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὄχι μόνο στὸν Πάπα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὁποῖου γαλουχήθηκε, ἀλλὰ καὶ στοὺς Τούρκους, μέ τὴν ἀναστάτωση πού προκαλοῦν οἱ ἐπεμβάσεις του στὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό, πού ἀτυχῶς ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία παρέδωσε στὰ χέρια του.

(Συνεχίζεται)

Τό ἐκκλησιαστικό ζήτημα

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1917 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Τοῦ Σεβ. Ἀχαρνῶν Καί Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

13ο

«καί ἐν ταῖς τοῦ θέματος τούτου μελέταις, διχαζομένας βλέπομεν τὰς παρὰ τοῖς εἰδικῶς ἐγκύψασιν ἡμετέροις ὀρθοδόξοις κρατούσας γνώμας. Τινές μὲν γάρ αὐτῶν τό ἐν ἡμῖν ἐκπαλαί παραδεδογμένον ὡς μόνον ἀρμόζων τῇ Ἐκκλησίᾳ κρίνουσι, διὰ τό εἶναι πατροπαράδοτον καί Ἐκκλησιαστικῶς ἀνέκαθεν κεκυρωμένον, ἡκιστα δέ ἀναγκαίαν τήν τούτου μεταρρύθμισιν, ἀλλά καί φευκτέαν μᾶλλον θεωροῦσι διὰ λόγους, οὓς ἀναπτύσσουσιν, ἐνιοὶ δέ δι' ἀκρίβειαν χρονομετρικὴν, ὅσον ἐνεσθι πληρεστέραν, ἢ καί τήν τοῦ ὁμοιομόρφου κοινὴν χρησιμότητα προβαλλόμενοι, ὑπέρμαχοι τοῦ τῶν δυτικῶν ἡμερολογίου καί τῆς παρ' ἡμῖν εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀποφαίνονται, συνηγορούντων αὐτῆς ὡς εἰκός, καί τῶν ἐκ τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ προσδοκία ἴσως ἐνδεχομένων θρησκευτικῶν, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀπόψεις, ὠφελειῶν. Οὕτω ἐπιτεινομένης ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τῆς συζητήσεως, καθ' ἣν ἐκατέρωθεν ἐμμόνως προστάσσονται ποικίλοι καί σπουδῆς ἄξιοι ἰσχυρισμοὶ πρὸς τε τὴν ἐπιστήμην καί τὴν θρησκείαν ταυτοχρόνως ἀναφερόμενοι, ἐν ᾧ συνάμα ἐνιοὶ τῶν Ὀρθοδόξων χωρῶν ἐφεσὶς τις ἐκδηλοῦται προσχωρήσεως εἰς τὴν γνώμην τῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡμερολογίου μεταλλαγῆς, ἢ τινός αὐτοῦ διαρρυθμίσεως, πρόσφορον ἐπίσης ἡμῖν δοκεῖ, ὅτε δὴ τοῦ ζητήματος τούτου σὺν τῇ ἐπιστημονικῇ μορφῇ προφανῆ ἔχοντος σημασίαν ἐκκλησιαστικὴν, διαμειψασθαι πρὸς ἀλλήλους τὰς Ἀγίας Ὀρθοδόξους ἐκκλησίας σχετικὰς ἀνακοινώσεις, ἵνα καί περὶ τούτου διαμορφωθῇ κοινόν ἐν αὐταῖς φρόνημα, μία γνώμη καί ἀπόφασις τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ μόνη ἀπόκειται ἡ περὶ τούτου κρίσις καί ἡ ἐξεύρεσις ἐν ἀνάγκῃ τρόπου συνδυάζοντος κατὰ τό ἐφικτόν τὴν ἐπιζητούμενην σχετικὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν πρὸς τὴν ποθομένην τήρησιν καθιερωμένων ἐκκλησιαστικῶν ὀρισμῶν.»

Ὡς βλέπομεν ὁ μέγας ἐκεῖνος ὁ θεωρούμενος καί προοδευτικὸς καί σύγχρονος Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' μέ ὅλον τό κύρος τό ὅποῖον εἶχεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ τό Πατριαρχεῖον μέ ὅλην τὴν ἐπιβολήν του οὐ μόνον εἰς τὰς λοιπὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί εἰς τὰς ἑτεροδόξους, μολοντόι τοῦ εἶχον προβληθῇ σπουδαιότατοι λόγοι πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ ἡμερολογίου καί ἡδύνατο, ἂν ἤθελε νά ρίψῃ ὅλο τό κύρος του εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν διαφόρων τότε γνωμῶν Κληρικῶν καί λαϊκῶν, καί νά ἀποτελέσῃ, μετ' ὀλιγίστων ἴσως, βαρύνουσας μειονοψηφίαν δεχομένην τὸν νεωτερισμόν, ἐν τούτοις, δέν ἡδυνήθη νά ἀντισταθῇ εἰς τό ἀνυπερβλήτον πρόσκομμα τοῦ κοινοῦ ἐν ταῖς Ὀρθοδόξοις ἐκκλησίαις φρονήματος καί τῆς καθόλου ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τοῦ πόθου δέ τῆς τηρήσεως τῶν καθιερωμένων Ἐκκλησιαστικῶν ὀρισμῶν.

Εἰς τὴν γενομένην πρόσκλησιν τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' πρὸς ἀπάσας τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ὅπως μελετήσωσι τὰ τοῦ ἡμερολογίου καί

ἐκφράσουν τὴν γνώμην αὐτῶν, πρόσκλησιν γενομένην διὰ Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς ἐγκυκλίου, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἀνωτέρω, αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι ἀπήντησαν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης ἐκτός τῶν ἐκκλησιῶν 1) Ἀλεξανδρείας, διότι τότε ὁ πατριάρχης Φώτιος - Ἰωακείμ εἶχον προσωπικούς λόγους 2) Ἀντιοχείας, διότι ἦσαν τότε διακεκομμένοι αἱ σχέσεις 3) Κύπρου, διότι ἐστερεῖτο Προέδρου καί 4) Καρλοβιτσιῶν διότι δέν εἶχεν ἀποσταλῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐγκύκλιος.

Εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῶν Ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀνταπαντῶσα ἔγραφεν αὐταῖς μέ ἡμερομηνία 12 Μαΐου 1904 τὰ ἑξῆς ἄξια μεγάλης σημασίας:

....Τοῦτο γάρ γνώρισμα οὐσιωδέστατον Ὀρθοδοξία, τό θεμέλιον αὐτό τοῦ ὅλου αὐτῆς κανονικοῦ καί διοικητικοῦ οἰκοδομήματος συγκροτοῦν τό «μὴ κινεῖν ὅρια αἰώνια, ἃ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔθεντο». Τοῦτο μόνον δυνήσεται ἀποκροῦσαι τὰς νεωτερικὰς τάσεις καί ἐνεργείας τὰς προϊούσας. Πῶς γάρ οὐ δίκαιον τὰ ἀπ' αἰῶνος τοσοῦτους κατὰταξιν γιγνώμενα καί εὐσχημῶν ἔχοντα ταῦτα καί τοῦ λοιποῦ κρατεῖν καί αἰδέσθαι εἶναι; Πῶς δέ οὐκ ἀκίνδυνον διασεῖσθαι καί διασαλεύεσθαι τό ἀπὸ Συνόδων Οἰκουμενικῶν καί ὄρων Πατέρων ἀποπηγάζων σεμνόν καί ἱερώτατον σύστημα τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρχικῶν ἐκκλησιῶν, καί τὰ θεμέλια Ἀποστολικά καί ὁ δέκα καί ἐννέα αἰώνων βίος πόνοις ἀτρύτοις καί μόχθοις καί ἀγῶσιν ἀνεκδιηγήτοις καί αἵμασι μαρτυρικοῖς ἐσφυρηλάτῃται καί αἱ πρὸς τὴν καθόλου ἐκκλησίαν θεολογικαὶ ὑπηρεσίαι πανθομολογούμεναι καί πολύτιμοι; Τῶν εἰρημένων πατρικῶν διατάξεων καί ὀρίων ἡ ὀλιγωρία ἐγέννησεν, ὡς μήποτ' ὠφελε, καί τὰ ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ὀρθοδόξου

Ἐκκλησίας ὑπάρχοντα πρὸς τοῖς παλαιοῖς νεώτερα λυπηρὰ ὄντως καί θρήνων ἄξια ρήγματα. Ὡς δέ ἐκ τῆς τῶν ἐκείνων ὀλιγωρίας ἐγεννήθησαν, οὕτω καί ἐκ τῆς ἐκείνων τηρήσεως ἐκποδῶν γεννήσονται τοῦ Θεοῦ συναϊρουμένου καί τῶν ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν τὰ κρείττονα καί ἐχόμενα σωτηρίας ὑποτιθεμένων τοῖς ἀκούειν βουλομένοις καίτοι δυσχερῶς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας καί τοῦ δικαίου πείθονται οἱ τὰ κατὰ κόσμον ἀγαθὰ καί τὰς ἰδίας δόξας ὑπὲρ τό κύρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί κανονικῆς τάξεως καί διδασκαλίας τιθέμενοι. Περὶ δέ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡμερολογίου τοιαύτην ἔχομεν γνώμην: «Αἰδέσιμον εἶναι καί ἔμπεδον τό ἀπὸ αἰώνων μὲν ἤδη καθωρισμένον, κεκυρωμένον δέ τῇ διηνεκεῖ τῆς ἐκκλησίας πράξει Πασχάλιον, καθ' ὃν λαμπροφόρον τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν ἐορτάζειν δεδιδάγμεθα τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῇ μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἡ συμπίπτουσα ἢ μεθεπομένη ὡς οὐκ ἔξω περὶ τοῦτο καὶνοτομήσαι, τό δέ παραφυλλάσσοντας τό Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον καί τοῦ ἐορτολογίου ἡμῶν ἀμετακίνητον, ὑπερπηδῆσαι μόνον 13 ἡμέρας, ὥστε συμπίπτειν τὰς μηνολογίας ἡμῶν τε καί τῶν τῷ ἑτέρῳ ἡμερολογίῳ κατακολουθούντων, ἀνόητον καί ἄσκοπον

είναι, τῆς μὲν παραλείψεως τοσούτων ἡμερῶν ὑπ' οὐδενός ἐπιβαλλομένου λόγου, οὔτε ἐκκλησιαστικοῦ οὔτε ἐπιστημονικοῦ, τῆς δ' ἐντεῦθεν συμπιπτώσεις τῶν μηνολογιῶν ἐσομένης προσκαίρου, μέχρι δηλονότι τοῦ 2100 ἔτους, ὅτε καὶ αὐθις ἄρξεται ἡ διαφορά μιᾶς ἡμέρας. Ἀλλὰ καὶ τό μεταρρυθμῆσαι τό Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ὡς ᾗθ' ἔστιν ἐπιστημονικῶς ἀνακριβές καὶ τό μέσον πολιτικόν ἔτος καταστήσαι οὕτω συμφωνότερον τῷ τροπικῷ, πρόωρον τό γε νῦν καὶ ὅλως περιττόν ἡγούμεθα ἡμεῖς τε γὰρ οὐδαμῶς ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως ὑποχρεούμεθα μεταλλάττειν ἡμερολόγιον, καὶ ἡ ἐπιστήμη ὡς γε παρ' εἰκῶν ἀνδρῶν βεβαιοῦται, ὅτι ὀριστικῶς ἀπεφάνητο περὶ τῆς ἀκριβείας, μεθ' ἧς τό τροπικόν ἔτος λογίζεται».

Βλέπομεν οὕτω ὅτι ἀνέκαθεν παγίως καὶ ἀδιαλείπτως καὶ μέχρις ἐσχάτων (1904) ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶχετο στερεῶς τῶν παραδόσεων καὶ τῶν θεσπισμάτων τῶν Ἁγίων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ σταθερῶς καὶ ὁμοφώνως ἀπέκρουσε τὴν μεταβολὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου. Τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι τό Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ἐθεώρει ἡ Ἐκκλησία συνυφασμένον μετὰ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἐνότητος αὐτῆς, κεῖνται αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ προκληθεῖσαι γνώμαι τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Καὶ ἂν τινὲς ἐθεώρουν ἀναγκαίαν τὴν μεταβολὴν καὶ μὴ προσκρούουσαν εἰς δόγμα, ὅμως οὐδεμίαν οὐδέποτε ἠννόησε νὰ ἀσπασθῇ μεταβολὴν ἄνευ τῆς γενικῆς συνεννοήσεως καὶ ὁμοφωνίας ἀπασῶν. Ρητῶς ἡ σιωπηρῶς ἀπασαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἐννόουν κοινὴ συμφωνίαν νὰ ἐπέλθῃ ἡ μεταβολή. Ὁ δὲ μέγας Πατριάρχης

Ἰωακείμ ἐλέγχων καυστικώτατα τοὺς νεωτερίζοντας ὑψώνει τὴν βροντερὴ φωνήν του διὰ νὰ διακηρύξῃ ὡς θεμέλιον, τοῦ ὅλου κανονικοῦ καὶ διοικητικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τό τοῦ Ωριγένους «μὴ κινεῖν ὅρια αἰῶνια ἃ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔθεντο» καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι «οὐδαμῶς ὑποχρεούμεθα ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως μεταλλάττειν ἡμερολόγιον». Αὕτῃ ἡ ἐπιτακτικὴ ὑποχρέωσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ σέβηται καὶ νὰ μὴ θίγῃ ὅρια αἰῶνια καὶ Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν μονίμως ἐπὶ αἰῶνας δεαταταγμένην, δέν εἶναι ἐφεύρημα τῶν νεωτέρων. Θὰ ἴδωμεν κατωτέρω ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ διὰ ρητῶν διατάξεων ὁλοκλήρων αἰῶνων, εἶναι ἐν τούτοις γεγονός ἀναμφισβήτητον, ἐκ τῶν ὧν ἀνωτέρω ἀναφέραμεν συναγομένου, ὅτι ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἔχει καθιερώσει ἀμνημονευτῶν χρόνων - ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνων - τό ἑορτολόγιον αὐτῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου.

Ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἅπαντες οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἀπὸ αἰῶνων συνεορτάζουν τὰς αὐτὰς πάντοτε ἡμέρας τοῦ ἔτους, νηστεύουν ταυτοχρόνως τὰς αὐτὰς κεκανονισμένας νηστείας ἀκούουν τὰς αὐτὰς λειτουργίας, τὰ αὐτὰ εὐαγγέλια, τὰς αὐτὰς ὑμνωδίας, τοὺς αὐτοὺς ψαλμούς τὰς αὐτὰς ἀποστολικὰς ἐπιστολάς καὶ πράξεις. Ἐν ἄλλοις λόγοις διὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνετέθη τό ἑορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τοῦ ὁποίου (ἡμερολόγιον) εἶναι συνημμένον αὐτό τοῦτο τό Πασχάλιον ἀπὸ τῆς Ἀ' Οἰκουμένης Συνόδου, συνδέοντα ἀρρήκτως δι' ἱεροῦ δεσμοῦ ἅπασαι οἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι καὶ ἀποτελοῦσιν ἐνότητα ἀδιαίρετον καὶ ἀδιάσπαστον ἐν τῇ ἐξωτερικῇ λατρείᾳ. Τὴν ἐπὶ τό αἰώνως πράξιν ταύτην τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποτελοῦσαν ἱεράν παράδοσιν αὐτῆς, ἀποτελοῦσαν δισχιλιετὲς αὐτῆς

καθεστῶς ἐκύρωσαν καὶ καθηγίασαν Σύνοδοι οἰκουμενικαὶ καὶ τοπικαί, διατάξεις Πατριαρχικαί, κανόνες καὶ ἀποφάσεις ἀπαρεγκλίτως τηρηθεῖσαι ἐπὶ τόσους αἰῶνας. Πᾶσα ἄρα οἰανδήποτε παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου καθεστώτος τοῦ στηριζομένου ἐπὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, εἶναι ἀπάνησις τῆς ἐκ παραδόσεως τάξεως τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀνατροπὴ αὐτῆς ὁλοκλήρου, διότι εἶδομεν ἤδη ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου ἀνατρέπονται Κυριακοδρόμια, καταλύονται νηστεῖαι, διαγράφονται ἐκκλησιαστικὰ τροπάρια, δημιουργοῦνται κενὰ εἰς τὴν σειρὰν τοῦ Πασχαλίου κύκλου, μετατοπίζονται ἑορταὶ καὶ ἐν γένει αἱ παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ἀθετοῦνται καὶ παραβιάζονται. Ἀλλὰ διὰ τὴν τήρησιν τὴν ἀκριβῆ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων ἔχομεν ρητάς καὶ κατηγορηματικὰς διατάξεις ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἀκόμη χρόνων, τὰς ὁποίας οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ παρίδῃ, καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παριδοῦσα ἐντελῶς ταύτας ἀπηρνῆθη, παραβιάσας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις. Ἰδοὺ δὲ αἱ κυριώτεροι ρήτραι καὶ διατάξεις περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων διατάξεις αἰτίνες ἀποτελοῦν καὶ πρέπει νὰ ἀποτελοῦν Νόμον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Α) Πρῶτος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέραν ἀπὸ Ἀθηνῶν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν του (Κεφ. Β. 15) ἐπιτάσσει τὴν τήρησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων λέγων. «Ἄρα οὖν ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν».

Β) Ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τὸν 91ον Κανόνα αὐτοῦ (ἐκ τοῦ κζ'. Κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον λέγει τὰ ἑξῆς: «...Εἰ γὰρ ἐπιχειρήσῃμεν τὰ ἄγραφα τῶν ἐθνῶν, ὡς μὴ μεγάλην ἔχοντα τὴν εὐαγγελίον, μᾶλλον δὲ εἰς ὄνομα ψιλὸν περιϊσπῶντες τό κήρυγμα. Οἶον (ἵνα τοῦ πρώτου καὶ τοῦ κοινοτάτου πρώτον μνησθῶ) τό τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τοὺς εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡλικίαν κατασημαίνεσθαι, τίς ὁ διὰ γράμματος διδάξας; Εὐλογοῦμεν δὲ τό ὕδωρ τοῦ βαπτίσματος καὶ τό ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ προσέτι τόν βαπτιζόμενον ἀπὸ ποίων ἐγγράφων; Οὐκ ἀπὸ τῆς σιωπῆς καὶ μυστικῆς παραδόσεως; Ἀλλὰ καὶ ὅσα περὶ τό βάπτισμα ἀποτάσσονται τῷ Σατανᾷ καὶ τοῖς ἁγγέλοις αὐτοῦ, ἐκ ποίας ἐστὶ γραφῆς; Οὐκ ἐκ τῆς ἀδημοσιεύτου ταύτης καὶ ἀπορρήτου διδασκαλίας ἣν ἐν ἀπολυπραγμονήτῳ καὶ ἀπεριεργάστῳ σιγῇ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐφύλαξαν, καλῶς ἐκεῖνοι δεδιδασμένοι, τῶν μυστηρίων τὰ σεμνὰ σιωπῇ διασώζεσθαι»;

Γρηγορίου ὁ Νύσσης ἀδελφός τοῦ Μ. Βασιλείου, ὁ καὶ πατὴρ πατέρων ἐπικληθεὶς λέγει: «...Ἀρκεῖ γάρ εἰς ἀποδείξιν τοῦ ἡμετέρου λόγου τό ἔχειν πατρός ἐν παράδοσιν οἶον τινὰ κληρὸν δι' ἀκολουθίας ἐκ τῶν Ἀποστόλων διὰ τῶν ἐφεξῆς ἁγίων παραπεμθέντα». Ὁ Ἐπιφάνιος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου τονίζει: «...εἴτα Δέ περὶ τούτου αὐθις ἐπιλήψομαι τῆς ἀκολουθίας, ὅτι ἀναγκαιῶς ἡ Ἐκκλησία τούτου ἐπιτελεῖ παράδοσιν λαβοῦσα παρὰ Πατέρων. Τίς δὲ δυνήσεται θεσμόν μητρός καταλύειν, ἢ νόμον πατρός σου, καὶ μὴ ἀπόψη θεσμούς μητρός σου» δεῖξαι ὅτι ἐγγράφως τε καὶ ἀγράφως ἐδίδασκεν ὁ πατὴρ τοῦτέστιν ὁ Θεός ὁ μονογενὴς καὶ τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἡ δὲ μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία εἶχε θεσμούς ἐν αὐτῇ κειμένους ἀπολύτους μὴ δυναμένους καταλυθῆναι.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός εἰς τὸν Β' λόγον τοῦ ἀναφωνεῖ: «Ἀκούσατε λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, ἄνδρες

γυναίκες καί παῖδες πρεσβῦται νεανίσκοι τε καί νήπια, τό ἔθνος Χριστιανῶν τό ἅγιον. Εἴτις εὐαγγελίζεται ἡμᾶς παρ' ὃ παρέβαλεν ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία (ἡ Ορθόδοξος Ἁγία Αποστολικὴ Ἐκκλησία) παρὰ τῶν Ἀγίων Αποστόλων Πατέρων καί Συνόδων καί μέχρι τοῦ νῦν διεφυλάξατε μὴ ἀκούσητε αὐτοῦ, μηδὲ δέξησθε τὴν συμβουλὴν τοῦ ὄφους ὡς ἐδέξατο Εὐα καί ἐτρύγησε θάνατον. Κἂν Ἀγγελος, ὁκνῶ γάρ τέως εἰπεῖν ὡς ἔφη ὁ Θεὸς Απὸστολος ἀνάθεμα, ἔστω ἐκδεχόμενος τὴν διόρθωσιν».

Ὁ Μέγας Αθανάσιος λέγει τὰ ἑξῆς: «Ἰδωμεν δὲ ὁμῶς καί πρὸς τούτοις καί αὐτὴν τὴν ἐξ ἀρχῆς παράδοσιν καί διδασκαλίαν καί πίστιν τῆς καθολικῆς (ὀρθοδόξου) Ἐκκλησίας, ἣν ὁ μὲν Κύριος ἔδωκεν οἱ δὲ Αποστολοὶ ἐκήρυξαν καί οἱ πατέρες ἐφύλαξαν ἐν ταύτῃ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τεθεμελιώτα... Καί τηρεῖτε τὴν τῶν Πατέρων παράδοσιν». Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος λέγει εἰς τὸν λόγον δ' τῆς β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς τα ἑξῆς:

«Ἐνταῦθα δηλονότι οὐ πάντα ἐπιστολῆς παρεδίδουσιν (οἱ Αποστολοὶ) ἀλλὰ καί πολλά καί ἀγράφως. Ὁμοίως δὲ κακεῖνα καί ταῦτα ἐστὶν ἀξιόπιστα. Ὡστε καί τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀξιόπιστον ἡγοῦμεθα. Παράδοσις ἐστὶν μηδὲν πλέον ζητεῖ». Καί ἐρωτᾶται ἡδη: Αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ διατήρησις τοῦ Ιουλιανοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ ἀνάκαθεν ἀδιάλειπτος καί ὁμοιόμορφος ἐν αὐτῇ ἰσχὺς αὐτοῦ ὡς βάσεως ἐφ' ἧς προσηρμόσθη ἡ ἀποτελέσασα ἐπίτοσους αἰῶνας τὴν διάκρισιν τῆς Ανατολικῆς ἀπὸ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἀνεξαρτήτως τῆς ὀλεθριωτάτης συνέπειας τῆς διασπάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος, ὡς παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἦτο σεβαστὴ καί ἀπεράτρεπτος καί ὁ σεβασμὸς τῆς παραδόσεως ταύτης ἐπὶ τόσους αἰῶνας, καί ἡ ἐπίμονος ἄρνησις διὰ μέσου τῶν αἰώνων τόσοις μεγάλων ἀναστημάτων καί ὑπερόχων Πατριαρχικῶν φυσιογνωμιῶν νὰ ἀποδεχθῶσι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἔστω καί ἐάν ἐκρατεῖτο ἄθικτος ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, ἡ διηνεκῆς καί ἐπίμονος, λέγομεν, ἄρνησις αὐτῶν, αὐτὴ καί μόνη δὲν ἔπρεπε νὰ συγκρατήσῃ τοὺς σημερινοὺς νάνους τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ νὰ καταπατήσωσι τόσοι ἀσεβῶς καί ἀσέμνως τὰς διὰ τῶν αἰώνων καθαγιασθεύσας γνώμας τόσοις ὑψηλῶν τῆς Ἐκκλησίας κορυφῶν; Ἐκτός ὁμῶς τῶν γνωμῶν καί κρίσεως τῶν ἀνωτέρω μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων καί διδασκάλων ἐχομεν αὐτάς τας οἰκουμενικὰς Συνόδους.

Ἐκεῖναι αἰτίνες ἀνύψωσαν τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας εἰς περιωπὴν δόγματος καί ἐκήρυξαν ἀφορισμοὺς καί ἀναθέματα κατὰ τῶν καινοτόμων τῶν περιφρονούντων καί καταπατούντων τὰς παραδόσεις, εἶναι αἱ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων γνῶμαι καί διατάξεις τῶν ἁγίων Πατέρων. Οἱ ἅγιοι Πατέρες εἶναι οἱ μετὰ τοὺς Αποστόλους τοῦ Χριστοῦ θεμελιωταὶ καί στύλοι τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν εἶναι ἀπλοὶ κήρυκες καί ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ὑψώθησαν ὑπὲρ τοὺς κοινούς διδασκάλους τῆς πίστεως εἰς πεδὶον ὑπεργήϊνον. Εἶναι θεόπνευστοι καὶ θεόφοβοι. Τα κηρύματα αὐτῶν εἶναι δόγματα καί ἀξιώματα, εἰς τὰ ὅποια ἡ παρακοὴ ἢ ὀθετησις εἶναι ἴση πρὸς τὴν προσβολὴν δόγματος. Ἡ Ορθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐξαίρουσα τὸ θεόπνευστον τῶν ἁγίων Πατέρων ὑμνωδεῖ περὶ αὐτῶν λέγουσα: «Ὁλην εἰσδεξάμενοι τὴν νοητὴν λαμπηδόνα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχὺ ρήματι καί πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο οἱ χριστοκήρυκες εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι δογμάτων οἱ μακάριοι, καί τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων ἄνωθεν λαβόντες τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο

πίστιν θεοδίδακτον»

«Ὡς θεία, παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλῖται παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου Νικαίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης τὸ ἀλγαῖσμα...» Τῶν πατέρων τούτων τῆς Ἐκκλησίας ἔχουσι διατυπωθῇ τὰ ἀποφθέγματα εἰς τοὺς κανόνας εἰς τοὺς ὅρους καί εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἐκάστη δὲ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀναφέρεται εἰς τὰ ἀποφασισθέντα τῶν προηγουμένων καί κρατύνει τὸ ἔθνος, τὴν πρᾶξιν, καί τὴν παράδοσιν τῶν προηγουμένων. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἀποφαίνονται αὗται περὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας.

1. Ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ ΣΤ' Κανόνος αὐτῆς ἐπιτάσσει: «Τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖτω». Ὁ δὲ ἐρμηνευτὴς τοῦ Κανόνος τούτου Ζωναρᾶς λέγει: Βούλεται ὁ Κανὼν τὰ παλαιὰ ἔθνη κρατεῖν ὃ καὶ κανόνες μεταγενέστεροι καὶ νόμοι πολιτικοὶ διορίζονται». Διὰ δὲ τοῦ Ζ' Κανόνος αὐτῆς λέγει: «Ἐπειδὴ συνήθεια κεκράτηκε, καί παράδοσις ἀρχαία, ὥστε τὸν ἐν Αἰλία ἐπίσκοπον τιμᾶσθαι ἔχεται τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς...».

Ἡ Γ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (ἐν Ἐφέσῳ) εἰς τὸν Η' Κανόνα αὐτῆς ὁμιλοῦσα περὶ θέματος «παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς καί τοὺς κανόνας τῶν Ἀγίων Αποστόλων καινοτομουμένου» λέγει: «Ἐδοξε τοίνυν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, σώζεσθαι ἐκάστη ἐπαρχία καθαρά καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῆς προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καί ἄνωθεν κατὰ τὸ παλαιόκρατῆσαν ἔθος». Εἰ δὲ τίς μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὀρισμένοις προσκομίσει ἄκυρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ Ἁγίᾳ πάσῃ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ». Ὁ κανὼν οὗτος κυροῖ κατὰ τὸν Ζωναράν τὸν 35ον κανόνα τῶν Ἀγίων Αποστόλων τὸν 3ον τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου καί τὸ 6ον καί 7ον κανόνα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Ράλλη τομ. β' σελ. 203 - 204). Ἡ Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (ἡ ἐν Χαλκηδόνι) διὰ τοῦ Α' αὐτῆς κανόνος λέγει: τοὺς παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων καθ' ἐκάστην Σύνοδον ἄχρι τοῦ νῦν ἐκτεθέντας κανόνας κρατεῖν, ἐδικαιώσαμεν (ἐκρίναμεν δίκαιον)».

Καί ἡ Σύνοδος αὕτη κυροῖ τοὺς πρὸς ταύτης κανόνας τῶν Οἰκουμενικῶν καί τοπικῶν Συνόδων ὅχι μόνον τοὺς συντελούντας εἰς δογμάτων ἀκρίβειαν ὡς λέγει ὁ ἐρμηνευτὴς Ζωναρᾶς, ἀλλὰ καί τοὺς (εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἀφορῶντας) κατὰστασιν καί τας Ἐκκλησίας ρυθμίζοντας».

(...Συνεχίζεται)

Ο Αχαρνών

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

Στις 4 Ιουνίου 1998 ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Χρυσόστομος Β', με αντιπροσωπεία της Ιεράς Συνόδου έπεσκέφθη για δεύτερη φορά τόν Έξοχότατον Πρόεδρον τής Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλο.

Η συνοδεία του Μακαριωτάτου άπετελεΐτο από τούς Σεβ. Μητροπολίτες Άχαΐας κ. Καλλίνικο καί Οινόης κ. Ματθαΐο, ως καί τούς Αρχιμανδρίτες Χρυσόστομο Μανιώτη, Πρωτοσύγκελλο τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών καί τόν ύπογράφοντα.

Ο Πρόεδρος τής Δημοκρατίας κ. Κωστής Στεφανόπουλος έδέχθη μέ όλες τίς τιμές τόν Αρχιεπίσκοπο μας, ύποδεχθείς αυτόν είς τήν είσοδο του γραφείου του. Εν συνεχεία ο Μακαριώτατος εξέθεσε στόν Πρόεδρο τό βασικό αίτημα τής Εκκλησίας μας, πού άφορά είς τήν καταπάτηση από τήν Πολιτεία τών θρησκευτικών έλευθεριών μας, πρός όφελος τής κρατικής Νερημερολογιτικής Εκκλησίας. Εν συνεχεία, ο Μακαριώτατος ύπεγράμμισεν ότι οι ακολουθοΐντες τήν Όρθόδοξο Εκκλησία, του Παλαιού Όμερολογίου άποτελοΐν τήν άείποτε ύπάρχουσα Όρθόδοξη Εκκλησία τής Ελλάδος, όσοι δέ προέβησαν σέ καινοτομίες καί αλλαγές, όπως τό 1924, άπήρτισαν άλλην, διακεκριμένην Εκκλησίαν, τήν Νεομερολογιτικήν, τήν όποίαν ή Πολιτεία επέβαλε ως «έπικρατοΐσα θρησκεία» τής χώρας.

Ο Πρόεδρος κ. Στεφανόπουλος άκουσε μέ μεγάλη προσοχή τίς άπόψεις του Μακαριωτάτου καί τών λοιπών μελών τής συνοδείας του. Εν συνεχεία ο Μακαριώτατος επέδωκε στόν Πρόεδρο καί ύπόμνημα, πού ανέλυε τίς θέσεις τής Εκκλησίας μας καί έθιγε κι ώρισμένα άλλα ζητήματα.

Η όλη συνάντηση μέ τόν Πρόεδρο διήρκεσε περί τά 50 λεπτά, ο δέ Μακαριώτατος προσέφερε είς αυτόν ώραιότατη εικόνα τής Θεομήτορος ίνα σκέπει καί κρατύνει αυτόν στό δύσκολο έργο του.

Ενώ, δέν είχε ακόμη άποχωρήσει από τό Προεδρικό Μέγαρο ο Αρχιεπίσκοπος μας, ο νεομερολογίτης Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης, έμφανίστηκε στά τηλεοπτικά κανάλια καί έμμεσα καταφέρθηκε κατά του Προέδρου κ. Κωστή Στεφανόπουλου έπειδή δέχθηκε σέ άκρόαση τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο τής Εκκλησίας μας. «Οί Παλιομερολογίτες, είπε, είναι έκτός Εκκλησίας καί σχισματικοί. Καί μιά τέτοια, ύψηλου έπιπέδου συνάντηση προκαλεί προβλήματα»!

Εν τώ μεταξύ, κατά τήν έξοδο από τό Προεδρικό Μέγαρο τής Συνοδικής Αντιπροσωπείας ο έκ τών μελών της Σεβ. Άχαΐας κ. Καλλίνικος έκανε δηλώσεις τονίσας ότι ο Πρόεδρος ύστερα από αίτημα τής Εκκλησίας μας έδέχθη σέ άκρόαση τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο μας

κ. Χρυσόστομο, ο όποιος άνέπτυξεν είς αυτόν τά προβλήματα τής Εκκλησίας μας ως έκ τής καταπάτησεως τών θρησκευτικών δικαιωμάτων μας. Καί κατέληξε ότι ο Μακαριώτατος έζήτησε «ΐσην μεταχείρησιν» τών Παλιομερολογιτών μέ όλας τάς άλλας έν Ελλάδι δρώσας θρησκείας.

Από τήν πλευρά τής Προεδρίας τής Δημοκρατίας, άρμόδιοι παράγοντες της όταν έλαβαν γνώση τών δηλώσεων του κ. Χριστοδούλου έξεδήλωσαν τήν έντονη δυσφορία τους γι' αυτές, τόνισαν δέ ότι ο κ. Στεφανόπουλος «δέν ακολουθεί λογικές πού διχάζουν», άπαντώντας έτσι στον όρο «σχισματικοί», πού είχε χρησιμοποιήσει ο κ. Χριστόδουλος γιά τούς Παλιομερολογίτες

Άρχιμ. Γερόντιος Λούδαρος

Όμεροδείκτης 1999 τής Εκκλησίας μας

Κυκλοφορεί σέ λίγες μέρες από τά γραφεία μας

Εΐναι άπαραΐτητος οδηγός κάθε πιστού
Γιά τίς γιορτές του πατρώου Όρτολογίου
Καί όλες τίς χρήσιμες πληροφορίες
Γιά τούς Νασός καί τίς Μονές τής Εκκλησίας μας

Μέ τίς εύχές καί πνευματικές συμβουλές
του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Προμηθευθήτε τον έγκαιρώς

ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Ο Κ.Κ. ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν 6ην Φεβρουαρίου 1997, μέ τόν Παλαιόν ἡμερολόγιον, ἐξελέξε νέον Μητροπολίτην Ἀμερικῆς τόν ἀρχιμ. Παῦλον Στρατηγέα.

Ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς ἐχίρρευσε μετὰ τὴν καθαίρεσιν τὴν 25-7-1995, ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας μας τοῦ Μητροπολίτη Παΐσιου, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τόν βοηθόν του ἐπίσκοπον Αὐλῶνος Βικέντιον ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας τὴν 5η Ἰουλίου 1995 καί ἐν συνεχείᾳ προσεχώρησαν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸ ὁποῖο τοὺς ἀναχειροτόνησε. Ἐν τῷ μεταξύ ἐπεσυνέβη τὸ παρελθόν ἐτος καί ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἀστορίας Πέτρου, μέ ἀποτέλεσμα ὁλόκληρος ἡ Ἀμερικὴ νὰ στερεῖται ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προέβη μέ κανονικὰς ψήφους στὴν ἐκλογή τοῦ νέου Μητροπολίτου.

Τὴν Πέμπτη 13 Φεβρουαρίου εἰς τὸ κατάμεστον καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίων Ταξιαρχῶν ὁ Μακ. Ἀθικίων Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς σεβ. Ἀχάϊας κ. Καλλίνικον, Οἰνόης κ. Ματθαῖον καὶ Χίου κ. Στέφανον, ἐτέλεσε τὴν χειροτονίαν τοῦ σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παύλου. Συνελειτούργησε πλῆθος ἱερέων καὶ ἱερομοναχῶν.

Προσφωνῶν τὸν χειροτονούμενον ἐπίσκοπον, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος τόνισε ὅτι ὁ Θεοφιλέστατος κ. Παῦλος ἐγαλουχήθη ἐκ γενετῆς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἐκκλησίας μας μέσω τῶν μακαριστῶν θείων καὶ πνευματικῶν γεροντάδων του Νήφωνος καὶ Πέτρου, καὶ ἐξῆρε τὸ ἔργον πού ἐπιτελεῖ στὴν Ἀμερικὴ «στηρίζων τὸν ἑλληνισμόν καὶ τὴν ὁρθόδοξη πίστη κατὰ τὴν παράδοση τῶν Πατέρων, καυτηριάζων τὴν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ, πού ἐξαπλώνεται ἐπικινδύνως ἐνεκα τῆς ἀγνοίας καὶ θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας τοῦ λαοῦ».

Ἀντιφωνῶν, ὁ ἐψηφισμένος Θεοφιλέστατος κ. Παῦλος εἶπε μετὰ ἄλλων: «Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου, ὑπόλογον ἐναντι τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν δωρεὰ τοῦ αὐτῆ, γιὰ τὴν πληρὴ ἐπίγνωση τὸ τί σημαίνει τὸ νὰ ἀναδέχῃσαι, ἰδιαίτερα σήμερον, κι ἀκόμα πιο πολὺ στὴν Βαβυλωνία τῆς Ἀμερικῆς, νὰ ποιμάνῃς ὡς ἐπίσκοπος ψυχὰς λογικῶν προβάτων.

Τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς ἐπίσκοπος, δὲν σημαίνει σὲ καμιὰ περίπτωση μιὰ καλὴ ἐπαγγελματικὴ ἐξέλιξη, μιὰ πετυχημένη καριέρα. Κάθε ἄλλο, γιὰ τὴν ἱερωσύνη, δὲν εἶναι ἐπάγγελμα. Δὲν εἶναι ἀποκατάσταση. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι θυσία. Εἶναι Σταυρός! Ἐχῶ πληρὴ ἐπίγνωση, ὅτι αὐτὸν τὸν σταυρό, αἶρω σήμερον στοὺς ὤμους μου, ἀναβαίνοντας ἐναντὶ ἄλλο πιο ἀνηφορικὸ καὶ δύσβατο Γολγοθᾶ, πού εἶναι, γιὰ μᾶς τοὺς κληρικούς, ἡ πορεία μας σ' ἓνα κόσμον, παραδομένο στὶς δυνάμεις τοῦ Ἀντίχριστου καὶ τῆς ἁμαρτίας.

Ἀλλὰ ὁ κάθε κληρικός, ὅπως καὶ κάθε πιστός, πρέπει νὰ σταυρῶνται, ἂν θέλῃ κάποτε ν' ἀναστηθῇ. Χριστῷ συνεσταύρωμαι, λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός!

Τὸν δρόμον αὐτὸ τῆς θυσίας τὸν βάδισα ἤδη πολλὰ χρόνια. Τὸν βαδίζω ἀκόμη ταπεινά. Καὶ θὰ τὸν βαδίσω πιο πολὺ τώρα, μέ τὴν χάρη καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

Σταυρώνεται ὁ κληρικός, ὅταν δώκεται καὶ συκοφαντεῖται. Ὅταν σηκώνει ἀδιαμαρτύρητα τὶς προσβολὰς, τὶς λοιδορίες, τὶς διαβολὰς. Καὶ μάλιστα, πολλὰς φορές ἀπὸ ἀδελφούς, ἢ καλλίτερα ἀπὸ ψευδαδελφούς. Ὅταν τὸν πνίγει ἡ ἀδικία κι' ὁμως δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του γιὰ νὰ ἀναζητήσῃ μιὰ δικαίωση. Ὁ κληρικός δὲν ἔχει τὴν πολυτέλεια πολλὰς φορές, οὔτε ν' ἀπολογηθῇ, οὔτε ν' ἀποδείξῃ τὸ δίκιον του. Κι' αὐτό, εἶναι

Ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς κ.κ. Παύλου στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἁγίας Μαρκέλλας Ἀστορίας Νέας Ὑόρκης. Διακρίνεται ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος, ὁ ὁποῖος ὡς Ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνεθρόνισε τὸν Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλον. Ἐπίσης ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Μανιώτης, λοιποὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, μετὰ τὸν ὁποῖον καὶ ὁ θεολόγος Ἰωάννης Ρήγας.

ἓνας ἐπὶ πλέον λόγος πού μέ τρομάζει ὁ σταυρός τῆς ἀρχιερωσύνης. Γιὰ τὴν γνωρίζω πόσο οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας θέλουν νὰ πολεμοῦν τὸν κάθε Ὁρθόδοξο ἐπίσκοπον. Ὅμως πέποιθα στὸν Κύριον, ὅτι οὐκ ἔασει με πειρασθῆναι, περισσότερο ἀπὸ ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ σηκώσουν οἱ ἀσθενεῖς μου ὧμοι».

Ἡ ὅλη τελετὴ τῆς χειροτονίας καὶ θείας Λειτουργίας ἐτελείωσε τὴν 12ην μεσηβρινή. Μετὰ τὸ πέραν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ νέος Μητροπολίτης κ. Παῦλος μετέβη εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πενταπόλεως Καλλιοπίου σὸ κοιμητήριον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη τράπεζα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησαν ὑπερδιακόσια ἄτομα.

Τὴν μεθεπομένην ἡμέραν Σάββατον ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Συνοδικὸν Ἐξάρχον σεβ. Μητροπολίτην Χίου κ. Στέφανον καὶ τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀρχιμ.π. Χρυσόστομον Μανιώτην ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἔδραν τοῦ εἰς Νέαν Ὑόρκην Ἀμερικῆς. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Νέας Ὑόρκης τοῦ ἐπεφυλάχθη συγκινητικὴ ὑποδοχὴ ἐκ μέρους πλήθους κόσμου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπευφημοῦσε μέ τὸ Ἀξίως, Ἀξίως, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐσχηματίσθη πομπὴ αὐτοκινήτων ἢ ὁποῖα ἐφθασε εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς, τὴν Ἀγίαν Μαρκέλλαν, ὅπου ἐτελέσθη πανηγυρικὴ δοξολογία ἐν μέσῳ ἐνθουσιῶντος λαοῦ.

Τὴν ἐπομένην, Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, συμπαραστατούμενος καὶ ἀπὸ τὸν σεβ. ἁγιον Χίου κ. Στέφανον ἐτέλεσε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀρχιερατικὴν θείαν Λειτουργίαν τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε μεγάλος ἀριθμὸς πιστῶν. Μετὰ τὸ πέραν τῆς πρώτης αὐτῆς ἀρχιερατικῆς Λειτουργίας ἐπηκολούθησε ἡ ἐνθρόνισις ἀπὸ τὸν σεβ. Χίου κ. Στέφανον τοῦ νέου Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου, τὸν ὁποῖον οἱ πιστοὶ καὶ πάλιν ἐπευφήμησαν μέ τὸ Ἀξίως, Ἀξίως! Τὸν νέον Μητροπολίτην προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ σεβ. Χίου κ. Στέφανος, ἀλλὰ καὶ ἄλλες προσωπικότητες τῆς Ὁμογένειας.

Αρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

Απ'τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

- Στις 2 Μαΐου πανηγύρισε ὁ καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Εἰς τόν ἑσπερινόν χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Σεβ. Οἰνόη Κ. Ματθαῖον. Επακολούθησε λιτάνευση τῆς εἰκόνας τοῦ ἁγίου μέ τήν συμμετοχή πλήθους κόσμου. Τήν ἐπόμενη ἑορτή τοῦ Ἁγίου τήν πανηγυρική θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Μακαριώτατος.
- Στις 18 Μαΐου, ἑορτή τῶν Ἁγίων Πατέρων, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίων Πατέρων Παιανίας. Τόσο στόν ἑσπερινό ὅσον καί στή λιτανεία, χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ἀπό τούς Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστῖνο καί Χίου κ. Στέφανο οἱ ὁποῖοι ἀρχιερεῖς ἐτέλεσαν καί τήν ἐπομένη τήν πανηγυρική θεία Λειτουργία.
- Στις 18 Μαΐου, ἑορτή τῆς Ἁγίας Τριάδος, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Ροδοπόλεως Ἀττικῆς. Τόσο στόν ἑσπερινό ὅσο καί στήν λιτανεία χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε καί τήν ἐπόμενη καί τήν πανηγυρική θεία Λειτουργία.
- Στις 1 Ἰουνίου, ἑορτή τῶν Ἁγίων Πάντων, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός Θηβῶν. Στόν ἑσπερινό καί τήν λιτανεία χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Σεβ. Οἰνόη Κ. Ματθαῖο. Τήν πανηγυρική θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τόν θεῖο λόγο.
- Στις 8 Ἰουνίου, ἑορτή τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει διαλαμπάντων ἁγίων Πατέρων, πανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονή Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Ἄργους τοῦ γέροντος Θεοκλήτου. Τήν θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Ἐπίχωριον Μητροπολίτην Ἀχαΐας κ. Καλλίνικο.
- Στις 11 Ἰουνίου, ἑορτή τοῦ «Ἄξιον Ἑστίν» πανηγύρισε ἡ Ἱ-

ερά Μονή «Ἄξιον Ἑστίν» Βαρυμπόμπης Ἀττικῆς. Στήν ἀγρυπνία χοροστάτησε καί ἱερούργησε ὁ Σεβ. Μαγνησίας κ. Μάξιμος.

- Στις 24 Ἰουνίου, πανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονή Γενεσίου τοῦ Προδρόμου Λουτρακίου. Τήν θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν ἐπίχωριον Μητροπολίτη Ἀχαΐας κ. Καλλίνικον.
- Στις 29 Ἰουνίου, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Παύλου Παλαιᾶς Κοκκινιάς Πειραιῶς. Εἰς τόν ἑσπερινό καί τήν λιτανείαν χοροστάτησαν οἱ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος. Τήν πανηγυρική θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος.
- Στις 30 Ἰουνίου, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης Ἀθηνῶν. Στόν ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος.

ΠΕΝΘΗ

Ἀρχιμανδρίτης π. Πανάρετος Πετρίδης

Τήν 7-8-1998 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀρχιμ. π. Πανάρετος Πετρίδης, ἐπί ἑτῆ ἐφημέριος εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Κηφισιάς.

Ὁ ἀείμνητος ἐγεννήθη το 1913 στήν Ἐλευσίνα. Τελείωσε στό Σχολαρχεῖο καί ἐργάσθηκε ὡς ὀδηγός αὐτοκινήτων. Κατά τόν Β' Παγκόσμιον πόλεμο ὑπηρέτησε στό Πολεμικό Ναυτικό στό ἐνδοξο θωρηκτό Ἀβέρωφ. Ἐκεῖ ἐγνώρισε τήν Ὁρθοδοξία ἀπό τόν μηχανικό Σταῦρο Καραμῆτσο. Μετά τήν ἐπάνοδο τοῦ Ἀβέρωφ καί τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου ἐκάρη ρασοφόρος ἀπό τόν πατέρα Χρυσάνθο. Κατόπιν ὡς μοναχός ὑποτάχθηκε εἰς τόν π. Μάρκο Χανιώτη στό μοναστήρι τῶν Ἀγ. Θεοδώρων στήν Πάρο. Ἀργότερα ἐχειροτονήθη διάκονος καί ἱερέας ἀπό τόν τότε ἐπίσκοπο Διαυλείας Πολύκαρπο. Ὃταν κηρύχθηκε ὁ διωγμός κατὰ τῶν Γ.Ο.Χ. ὁ π. Πανάρετος ἐτέθη στήν πρώτη γραμμῇ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνα καί ἔδρασε σέ ὅλη τήν Ελλάδα, ιδίως στά παραρτήματα Καλαμῶν, Βερδικούσας, Λάρισας κ.ά.

Διώχθηκε πολλές φορές καί συνελήφθη στή Βυτίνα τῆς Πελοποννήσου, δικάσθηκε καί ἀθώωθηκε. Ὑπηρέτησε ἐπίσης στά γραφεῖα τῶν Γ.Ο.Χ. 18 ὁλόκληρα χρόνια. Μετά τό τέλος τοῦ διωγμοῦ καί μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ὑπηρέτησε εὐσυνείδητα στόν Ἱερό Ναό Ἀγ. Γεωργίου στή Ν. Κηφισιά ὅπου καί ἐκοιμήθη στίς 18-8-98 ἡσυχά μετὰ ἀπό μακροχρόνια ἀσθένεια.

ΕΝΝΗΑ ΜΗΝΕΣ ΦΥΛΑΚΗ

ΣΤΟΝ ΒΙΚΕΝΤΙΟ

Γιά συκοφαντική δυσφήμιση

Σέ ἐννιά μῆνες φυλακή κατεδίκασε τό Α' τριμελές Πλημμελειοδικεῖο Πειραιῶς τόν πρῶν ἐπίσκοπο Αὐλῶνος Βικέντιο Μαλαματένιο γιά συκοφαντική δυσφήμιση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου.

Τόν κ. Βικέντιο Μαλαματένιο, ὡς καί τόν Παῖσιο Λουλουργᾶ, πρῶν Μητροπολίτη Ἀμερικῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τό 1995 καθήρεσε καί ἐπανεφέρε στήν τάξη τῶν μοναχῶν. Τόν παρελθόντα Ἀπρίλιο 1998, οἱ ἀνώτερω προσεχώρησαν στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὅπου καί ξαναχειροτονήθηκαν διάκονοι, ἱερεῖς καί ἐπίσκοποι!

Ὁ κ. Βικέντιος εἶχε δυσφημήσει τόν Σεβ. Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιο, κατηγορώντας τον ὅτι δῆθεν ὑπεξήρεσε τό ποσό τοῦ ἑνός ἑκατομμυρίου δραχμῶν, τό ὅποῖον τοῦ εἶχε δώσει γιά τό Φιλόπρωχο Ταμεῖο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Σεβ. Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιος ἀντίκρουσε τήν παραπάνω κατηγορία τοῦ κ. Βικεντίου ὡς ψευδῆ καί συκοφαντική, πράγμα τό ὅποιο ἐδέχθη καί τό δικαστήριον, τό ὅποιο καί ἐπέβαλε τήν ἐννέαμηνι ποινὴ φυλακίσσεως.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Φωνή Ορθοδοξίας!

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» εύχαριστεί τό Θεό, γιατί καί πάλι βρίσκεται υπό τήν σκέπη τῆς Εκκλησίας μας στήν ιδιοκτησία τῆς ὁποίας πάντοτε ἀνήκε, ἀλλά δυσάρεστες περιστάσεις τήν ἀπεμάκρυναν στό παρελθόν.

Ἡδη, ἐφεξῆς θά ἀποτελεῖ τήν φωνή τῆς Εκκλησίας μας, τήν φωνή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, τήν φωνή τοῦ Προκαθημένου, Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ.κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ὁ ὁποῖος ἐλέψ Θεοῦ, τίς δύσκολες αὐτές ἐποχές, ποιμαίνει τό «μικρό ποίμνιο» τοῦ Χριστοῦ, πού εἴμεθα οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Γνήσιοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, ὅλοι δηλ. ἐμεῖς, πού δέν κλίναμε γόνυ στή Βαάλ, πού εἶναι ἡ παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» θά εἶναι πράγματι φωνή τῆς Ορθοδοξίας. Καί πάλι, ὀφείλουμε νά εύχαριστήσουμε ὅσους συνετέλεσαν στό θαῦμα αὐτό, γιατί περί θαύματος πρόκειται. Κ' αὐτοί εἶναι τά μέλη τοῦ προηγούμενου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Γενικοῦ Ταμεῖου τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος» μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος, Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστῖνος καί ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ μέχρι τώρα Πρόεδρος αὐτοῦ Σεβ. Ἀχαρνῶν κ. Αθανάσιος.

Συστράτευση

Μέχρι ἐδῶ, ὅλα καλά!

Ὡμως, ἂν ἀρκεσθοῦμε στήν εὐλογία αὐτή τοῦ Θεοῦ πού «Η Φωνή τῆς Ορθοδοξίας» ἐπανῆλθε στήν σκέπη τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἐφησυχάσαμε, τίποτε δέν ἐπιτύχαμε!

Θά μοιάζουμε μέ τόν δοῦλο ἐκεῖνο μέ τό ἕνα τάλαντο, πού ἀντί νά τό ἀξιοποιήσει καί αὐξήσει τό ἔκρυψε (Ματθ' κε' 24 - 30).

Σέ καμιά περίπτωση δέν θέλουμε νά μιμηθοῦμε τόν ὀκνηρό δοῦλο τῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου, πού ἔκρυψε τό τάλαντο. Θέλουμε ταπεινά νά διακονήσουμε μέ τίς φτωχικές μας δυνάμεις τόν Κύριο, πού ἱδρυσε καί σταυρώθηκε γιά τήν Ἐκκλησία μας.

Γιά νά ἔχουμε ὅμως ἐπιτυχία στό ἔργο αὐτό, πρέπει νά ἔχουμε στό πλευρό μας ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας. Μόνοι μας εἶναι ἀδύνατο νά πετύχουμε κάτι τό σημαντικό. Ἀπεναντίας, ἡ παραμικρή βοήθεια κάθε Γνήσιου Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ, ὅταν προσφερθῇ ἀπ' ὅλους θά εἶναι τεράστια δύναμη γιά τό ἔντυπο αὐτό!

Τί ζητάμε

Δέν ζητᾶμε πολλά πράγματα. Ἐλάχιστα ζητᾶμε! Πρῶτα πρῶτα ζητᾶμε ἀπ' ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας νά προμηθεύονται τά περιοδικά τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἐκκλησία ΓΟΧ Ἑλλάδος», πού κυκλοφορεῖ κάθε δῆμινο, καί «Φωνή τῆς Ορθοδοξίας», πού κυκλοφορεῖ κάθε μήνα.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως αὐτό. Πρέπει ὁ καθένας μας νά τή διαβάξει προσεκτικά. Κυριολεκτικά, θά λέγαμε, νά τή ξεκκοκαλίζει! Κι' ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλά νά ἔχει γνώμη πάνω σ' ὅτι διαβάζει. Καί νά παίρνει χαρτί καί μολύβι καί νά μᾶς γράφει τίς ἐντυπώσεις του, εἴτε συμφωνεῖ, εἴτε διαφωνεῖ.

Ἡ κριτική τῶν ἀδελφῶν εἶναι πολὺτιμη γιά τους συντάκτες τῶν περιοδικῶν μας. Θέλουμε τίς παρατηρήσεις κάθε ἀναγνώστη μας! Καί κάτι ἄλλο. Ἡ «Φωνή τῆς Ορθοδοξίας» αὐτή τή στιγμή κυκλοφορεῖ μόνο σέ δύο χιλιάδες ἀντίτυπα! Ἡ «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» κυκλοφορεῖ μόνο σέ τρεῖς χιλιάδες! Τά νούμερα αὐτά, τά θεωροῦμε ἀπαράδεκτα!

Θέλουμε μέσα στην ἐπόμενη χρονιά νά ὑπερδιπλασιάσουμε τοὺς ἀριθμούς αὐτούς, οὕτως ὥστε μέσα σέ λίγα χρόνια νά φθάσουμε τά νούμερα πού κυκλοφοροῦσε ἡ «Φωνή τῆς Ορθοδοξίας» ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου μας πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου! Καί τό νούμερο αὐτό ἦταν εἴκοσι χιλιάδες!

Αὐτό ὅμως, δέν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπό τοὺς ὑπεύθυνους τῶν περιοδικῶν μας. Ἐξαρτᾶται ἀπ' ὅλους μας! Ἀν ὁ καθένας μας φροντίσει νά διαδόσει τά περιοδικά μας στοὺς φίλους του, στό περιβάλλον του, ὅπου τέλος πάντων νομίζει, τότε ἡ ἐπιτυχία τοῦ στόχου αὐτοῦ θά εἶναι δεδομένη. Ἀλλοῶς, τό «τάλαντο», ποτέ ἐξαίτιας μας, δέν θ' αὐξηθεῖ!

Καί τό λεπτό » ζήτημα!

Ἡ ἐκδοση τῶν περιοδικῶν μας σημαίνει ἕνα τεράστιο κόστος οἰκονομικό. Καί τά μὲν ἐξοδα τῆς «Φωνῆς τῆς Ορθοδοξίας» θά ἐξακολουθήσει νά καλύπτει τό «Γενικό Ταμεῖο» τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ πόροι τοῦ ὁποῖου σήμερα εἶναι ἐξαιρετικά περιορισμένοι. Τά ἐξοδα τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος » ἐλπίζουμε νά καλύπτονται ἀπό ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους δωρητές καί συνδρομητές..

Τό ζήτημα εἶναι λεπτό! Ἄν ὅλοι μας δέν συνεισφέρουμε τόν ὀβολό μας, ὄχι μόνο δέν θά ἐπαυξήσουμε τήν κυκλοφορία τῶν ἐντύπων μας, ἀλλά θ' ἀναγκασθοῦμε νά τερματίσουμε τήν ἐκδοση τοῦ ἕνα ἀπ' αὐτά καί δὴ τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος», πού νομίζουμε πῶς στην διαρρεῦσασα τετραετία πού ἐκδίδεται συνεισέφερε πολλά στήν Ἐκκλησία μας κι' ἀγαπήθηκε ἀπ' τά μέλη τῆς γιά τήν ἀταλάντευτα Ορθόδοξη γραμμή καί πορεία τῆς.

Καί γιά ν' αἰστανθεῖς ὁ καθένας νὰ εἶναι καὶ ὁ καθένας ἱερά Μονή τῆς Ἐκκλησίας μας νά συννενοηθεῖ μέ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν ἐντύπων μας νά ἀγοράζουν ἐπαρκῆ ἀριθμό τῶν περιοδικῶν μας καί ἔχουν αὐτά στό παγκάρι ἀπ' ὅπου θά μπορεῖ ὁ κάθε πιστός νά προμηθευθεῖ ὅσα ἀντίτυπα θέλει, καταβάλλοντας ὅμως τό ἀντίτιμο.

Ὅσοι θέλουν νά λαμβάνουν τά περιοδικά μας ταχυδρομικῶς, παρακαλοῦνται νά μᾶς γράψουν, στέλνοντας καί τήν συνδρομή τους, πού ἀναγράφεται σ' αὐτά καί θά λαμβάνουν τήν σχετική ἀπόδειξη.

Τέλος, σέ κάθε τεῦχος τῶν περιοδικῶν μας, θά δημοσιεύονται τά ὀνόματα ὅσων φίλων στέλνουν σ' αὐτά ὁποιασδήποτε χρηματικῆ ἐνίσχυση, πέραν τῆς συνδρομῆς τῶν.

Δέν ἔχουμε, παρά νά εύχαριστήσουμε ὅσους ἀδελφούς βοηθήσουν καί μέ τό τρόπο αὐτό. Ζητᾶμε ἀκόμα καί τό «ὀλεπτο» τῆς χήρας, πού μίλησε ὁ Κύριος (Μαρκ. Ιβ' 42 - 44). Τό ἔχουμε ἀπόλυτη ἀνάγκη!

Ας προσέξουν

Οι διάφορες κοινότητες των Ψευδο - Παλαιοημερολογιτών, καθηρημένων ή μή, πού εκδίδουν ήμερολόγια συνηθίζουν νά συγκαταλέγουν εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τίς Ἱ. Μονές των καὶ τοὺς ναοὺς καὶ τίς Ἱ. Μονές τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀφ' ἐνός μὲν γιὰ νά δείξουν πὼς τάχα ἔχουν στήν δικαιοδοσία τους πολλοὺς ναοὺς καὶ Ἱ. Μονές καὶ ἀφ' ἑτέρου, γιὰ νά καλλιεργήσουν τὴν ἐντύπωση, ὅτι ὅλοι οἱ ναοὶ καὶ οἱ Ἱ. Μονές, ὅπου κι' ἂν ἀνήκουν οὗτοι, σέ κανονικοὺς ἐπισκόπους ἢ σέ ψευδεπισκόπους, εἶναι τό ἴδιο πράγμα. Κι' ἔτσι καλλιεργοῦν ἕναν ἰδιότυπο οἰκουμενισμό!

Καλοῦμε τὰ ἄτομα αὐτά νά μὴν ἐπαναλάβουν τὴν ἐνέργειά τους αὐτή, γιατί θά βρεθοῦμε στή δυσάρεστη θέση νά ζητήσουμε τὴν προστασία τῆς Πολιτείας.

Κάποτε πρέπει νά σταματήσει ἡ ἀπάτη κι' ἡ ἀσυδοσία!

ΠΑΡΑΚΑΛΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Σεβ. Ἱεράρχες μας, οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ λαϊκοί, ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ ὁποιαδήποτε ἐκδήλωση (Εορτή, πανήγυρι, χειροτονία, κ.λ.π.) λαμβάνει χώρα στό χώρο τους, προκειμένου νά δημοσιεύομεν σχετικά στά περιοδικά τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» καὶ «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» στή στήλη «Ἐκκλησιαστικά Χρονικά».

Ἰδιαίτερα παρακαλοῦμε νά στέλνονται φωτογραφίες. Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ὑλικό γιὰ δημοσίευση (Φωτογραφίες, εἰδήσεις κ.λ.π.) νά ἀναγράφουν ἐκτός ἀπό τὰ στοιχεῖα τους (ὄνοματεπώνυμο, ἐπάγγελμα, διεύθυνση), ἀπαραιτήτως καὶ τό τηλέφωνό τους γιὰ εὐκόλη ἐπικοινωνία, γιὰ διευκρινίσεις.

Οἱ ἐπιστολές ν' ἀπευθύνονται στόν διευθυντή τοῦ περιοδικοῦ:

Ἱερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον.

Ἱερά Μονή Αγ. Σκέπης. Ἀγίου Στέφανον
145 - 65 ΑΘΗΝΑΣ

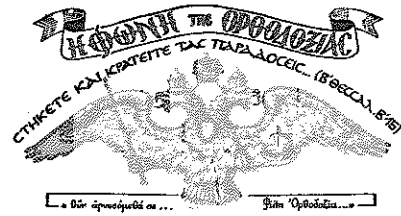
Διαβάσετε καὶ διαδίδετε τὰ περιοδικά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Καὶ

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

Σ' αὐτά θά ἐνημερωθῆτε γιὰ τὰ προβλήματα καὶ τοὺς κινδύνους πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ Ὁρθοδοξία. Εἶναι χρέος κάθε Ὁρθοδόξου πιστοῦ ἡ ἐνημέρωση αὐτή.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(τοῦ παλαιοῦ Ἡμερολογίου)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32 τ.κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. :38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀρχίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ἀρχίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀρχιμ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἱερομ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος

Συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴν

Επιστολαί :

Ἱερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον

Ἱερά Μονή Ἀγίας Σκέπης

Ἀγίου Στέφανον Ἀττικῆς

145-65 ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50

Τιμὴ φύλλου δραχ. 100

Συνδρομὲς καὶ ἐμβάσματα
ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα :

Περιοδικόν « Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας »

Ὁδός Κάνιγγος 32, τ.κ. 106.82 ΑΘΗΝΑΣ

Τὴν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἀρθρῶν φέρουν ἀποκλειστικά καὶ μόνον οἱ συγ-
γραφεῖς των καὶ ὄχι ἡ Διεύθυνση τοῦ περιο-
δικοῦ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ :

ΠΑΛΛΗΣ ΤΗΛ.6219 038